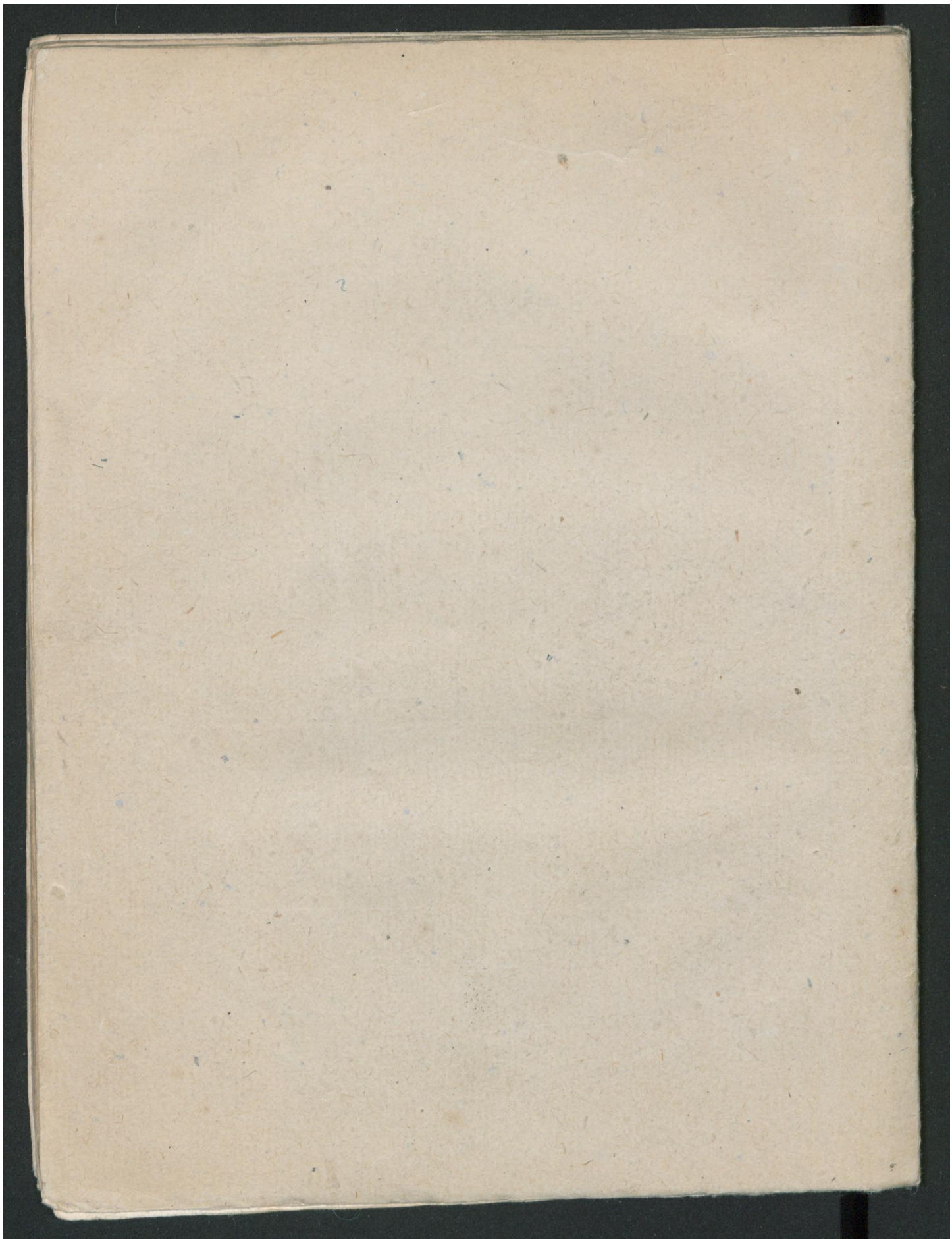

PAMFLET

757

Van die Christelijcke Disciplijn/ ende Excommunicatie

ofte Van / het gheuoelen Rodolphi Swalteris/
Dienaer der Kercken tot Zurich/ Anno 82. Met het
latijn in Nederduytsche spake/ trouwe-
lick ouergheset/ door

**Casper Coelhaes van Menschen in den
Heere ghebannen.**

**Nu opt nieuwe wederom ouersien/ en tot yedermans profijt
in druck gegheuen: Met een voorgaende Christelike ver-
maninghe/aen die E. Magistraet/ende goede Ghemeynte
van Medenblich in Noorthollandt.**

Matth. 18. 15.

Indien v broeder aen v sondicht, so gaet henen ende straft hem, tus-
schen v ende hem alleene: indien hy v hoort, so hebt ghy vven
broeder gevonnen. Ende indien hy v niet en hoort, so neemt
noch eenen oft twee met v: op dat alle vvoort bestae, in dē mont
van twee, ofte dry getuygen. Indien hy, hen gheen gehoor en
gheeft, soo segt het der Ghemeynte: Ende indien hy oock der
Ghemeynten geen gehoor en geeft, so hout hem, als eenen Hey-
den ende Tollenacr.

2. Thess. 3. 14.

Ist dat yemant onsen vvoorde niet ghehoorsaem en is, teeckent den
door eenen sendtbrief; ende vermengt v niet met hem, op dat hy
beschaemt vvorde.
Ende en houdt hem niet als vyant: maer vermaent hem als een
nen Broeder.

**Ghedrukt ter Gouda / by Jaspar Tournay.
Inden Jare M. D. Lxxxv.**

De Vrijheid der Christenheit

Van den Heere Johan de Witt

Amsterdam, bij de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

Verkoop van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

In de Druk van de Heere de Witt, in den Jaare 1672.

Den Eersamen/ Wijsen/ ende

Discreten Heeren/ Burghemeesteren/ en
haetsverwanten/ mitsgaders der vromen Ges
meynten der Stadt Medenblich/ mijnen gun
stighen Heeren ende goede vrienden.

Eersame/ Wijsen/ voorzienighe/ discrete
Heeren ende seer goede vrienden. Als die H.
Apostel Paulus/ na veel iaren (waerinne hy
het Euangelium Jesu Christi met aller neer
sticheyt predikende/ der kercken Godes trou
welick gediend hadde) tot Roomen geuangen
wert gehouden/ alsoo dat hy des Heeren woort niet meer en
mochte ouer al/ onder den Heydenen/ verbieyden ende pre
dicken ghelijck hy voortijts ghedaen hadde: So en heeft hy
nochtans daerom niet op ghehouden/ om Christelike verlor
ge/voor Godes kercke te draghen: waeromme hy/ beneffens
eenen vierigen gebede tot Godt/ schriftlick ghedient heeft den
genen/ den welcken hy voortaan niet meer/ mondelick en con
de dienen. Ende dese zijnen arbeyt/ en is voorwaer niet on
profijtelick geweest: ouermits door dieselue/ niet alleen den
genen/aen die welcke hy te dier tijt geschreuen heeft/ gediend
zijn geweest: maer tot op desen huydigen dach (ghelijck oock
sonder allen twijfel tot aent eynde des werelts geschiedē sal)
so werdt ons luyden dan/ en der geheeler Christenheyt/ meer
door datselue zijn weynich schrijven/ ghedient/ dan ons door
alle zijne heerlike ende treffelike/ wtghelesene predicatien/
(die hy ghedaen heeft) soude ghedient comen worden. Want
wat souden wy van allen zijnen predicatien ofte leer (gheen
schriften van hem hebbende) meer geweten hebben dan alleē
het gene/ dat wy wt den Euangelischen historien weten/ van
den predicatien Andree/ Bartholomei/ Philippi/ en der an
deren Apostolen/ welker Schriften wy niet en hebben/ te we
ten: dat sy luyden boete/ en vergeninge der sonden prediken
de/ hare roehoorders op Christum het warachtige lammeken
Godes/ ghewesen hebben. Ende al ist nu/ dat wy daer met
oueruloedich ghenoech/ tot der salicheyt souden hebben ofte

Al ij weten/

weten/ soo en souden wy nochtans/ van veelen Godtelicken/
 hemelschen/ende geestelicken dinghen also niet/ onderwisen
 zijn geweest/ gelijc ons Paulus daer van onderwijset/ in zij-
 nen verscheyden Brieuen/ wt zijnder geuanchenisse ge-
 schreuen: Ja wy en souden so veel helle/ ende clare getuyghe-
 nisse/ van den eenigen warachtigen Godt: van zijnen eenge-
 boren soon Christo Jesu: van den waren ghelooue aen Chri-
 stum Jesum: van der liefde Godes t'onswaert: Ende so veel
 schoone heerliche vermaningen tot der liefden Godes/ ende
 ons naesten: tot ootmoedicheyt/ghedult/lijftsaemheyt: On-
 verdanicheyt der vrouwen teghens hare mannen: der kinde-
 ren/tegens hare ouders: der knechten en maechden/ teghens
 hare Meesters en Meesterschen: en wat diergelijcken doech-
 den meer zijn/ die ons ter eeren Godes/ tot weluaert onses
 naesten/en onses selfs vertroostinge/ stichtinge/ ende opbou-
 winge tot eenen H. tempel Godes/ dienen/ niet gehad heb-
 ben. Also sie wy dan/ hoe warachtich het gene is/ dat dieselue
 Paulus aen een plaetse seyt/te weten: Den genen die Godt lief
 hebben, dienen alle dingen ten besten: Want oock het gene/ dat
 die Sathan selfs (gelijc oec zijne lidmaten/ die werelt) tot de-
 structie ende onderganc/ van Godes H. Kercke/ ofte der wa-
 rachtigen geloouigen doen/ dat moet nochtans/ tot derselue/
 ende haers naesten stichtinge en opbouwinge/ dienen. Die
 exempelē van Joseph/ Moyses/ Job/ en diergelijcke H. man-
 nen/ zijn merckelick. Want wat souden wy van haren geloo-
 ue/ liefde/oormoedicheyt/ gedult/ lanchmoedicheyt/ gelaten-
 heyt/en dierghelijcke doechden/ gheweten: ende hoe souden sy
 ons/ een leuendich exemplaer hebben zijn connen/ by so verre
 sy van den Sathan/en der werelt niet bestreden/ en aenghe-
 nochten waren geweest. Also dient ons dan nu (gelijc geleyt
 is) die geuanchenisse Pauli meer/dan het ons ghedient soude
 hebben/so hy noyt gheuangen en ware gheweest: Ende zijne
 schriften ofte Brieuen/ aen die verscheyden ghemeenten/
 so wel wt der geuanchenisse (als daer zijn die Epistel tot den
 Galaterē/ Epheserē/ Philippensen/ Collossensen/ die tweede/
 tot Timotheum/aen Philemonem) als daer blyuen geschre-
 uen zijnde (ghelijck die is/ tot den Romeynen: beyde tot den
 Corinthen/ beyde tot den Thessalonicensen/ die eerste tot
 Thimo:

Rom. 8. 28.

Thimothēen) dienen ons meer dan alle zijne schoone/ en tref-
 feliche predicatiē die hy gedaē heeft. In aenmerkinge dan vā
 desen/ so en heb ic ooc niet met goeder conscientien niet mogen stil
 sittē/ gelijc ich ooc niet en can swijgē/ al ist/ dat ic niet die Pre-
 dicatie des Godlickē woorts/ mijnē naestē mondelick te dienē
 (gelijc ic door Godes genade twintich Jarē lanc/ trouwelijc
 na mijn crāck vermeugē/ en gauen vā God/ daertoe verleent/
 gedaen hebbe) door menschen werde verhindert: Niet dat ich
 mi niet met Paulo/ ofte anderen Apostolen/ ofte Propheten wil
 vergelijken: dat zo verre: Want ic mi ooc van een sodanige
 beroepinghe ofte sendinghe niet en can beroemen / waervan
 huydens daechs / niet alleen die Paus met zijnen geestelickē
 (gelijc sy haer noemen) maer ooc hy naest alle Predicanten/
 van verscheyden genoelen ofte ghesinthen zijnde (als Lu-
 therschen / Caluinischen ofte ghereformeerden / Herdoopers
 ofte haers ghelijcken / hen beroemen / te weten / om een be-
 sonder kerck ofte ghemeynte te vergaderen: ende van die sel-
 ue/ als wt Godes kercke/ wt sluyten ende af sonderen alle die
 gene/ die niet iust in allen stucken ofte punten een genoelen
 met haer ofte haers gelijcken hebben. Maer ouermits ic mi
 schuldich kenne/ mijnen naesten/ met het pont mi van Godt/
 wt genaden verleent/ te dienen: en mi selfs/ so wel/ als mijnē
 naesten/ tot boetuaerdicheydt ende beteringhe des leuens / te
 vermanen: Den dwalenden ofte verleydenden van den rech-
 ten wech (so veel mi mogelijc is) te recht te brengen: en mij-
 nen naesten te vermanen / om met my te gaen tot des Heeren
 berch, ten huysē des Gods Jacobs, dat hy ons leere zijne vvegen, en Esa. 2. 1.
 vvy also vvandelen mogen op zijnen pade &c. so is dat ic sulcx te
 doen/ met goeder conscientien niet en can laten: Waeromme/
 als ic sulcx niet langer/ mondelick ofte van den predickstoel en
 hebbe doen moghen/ so hebbe ich dat selue/ schriftelick te doen
 onderstanden. Ende ouermits ich wel claerlick sien en merc-
 ken conde/ en noch bemercke en vele met mi/ wat dieathan
 in desen Nederlanden tenterende was / ende noch tenterende
 ofte voornemende is / onder den schoonen deckmantel van
 die Christelike Disciplijn/ en kerckenordeningh/ soo hebbe ic
 (ouermits mijn genoelē daervan/ in Godes woort gesōdeert
 zijnde/ als ketterisch/ en der kercken ergerlich/ vā sommigen/
 die hen

ble hen die ware Kercke / la voorstaenders van die rechte
 Kercke Godes te zijn / beroemen / bestreden ende aenghes-
 nochten is worden) het gheuoelen Rodolphi Swalteri / dies
 naer der Kercken tot Zurich / van die Christelijke Disciplijn
 (welck oock het gheuoelen van die gantsche kercke / soo wel in
 Switserlant / als in Enghelant / en dierghelycken meer plaets-
 sen is) wt zynen verscheyden schriften tsamen by een ander
 in een besonder boecken stellende / ende wt het Latijn in Nes-
 derduytsche tale / translaterende ofte ouersettende / der gehee-
 ler kercken Godes hier in Nederlant / besonder doch den ghes-
 nen die gheen latijn en connen / ofte zyne boecken niet en heb-
 ben / te lesen / mede deplen willen . Maer ouermits ter seluer
 tijt / ditselue mijn voornemen / door sommigher lieden goet-
 duncken / en goede (ghelyck ick niet en twijfele) meyninghe /
 verhoindert is worden / also / dat dit goede / ende in Godts V.
 woort gefondeert zijnde / gheuoelen van die Christelijke Disci-
 plijn / alleen seer weynich menschen bekent / ende te deel wor-
 den is / het welcke nochtans tot pedermans profijt vā Swal-
 tero eerst beschreuen / ende van my daer nae (ghelyck gheseyt
 is) ouergheset was: so hebbe ick nu tē laetsten / in betrachtin-
 ghe van tghene dat Christus seyt / te weten: Niemandt als hy een
 kaertse onsteken heeft, deekt die met een vat, noch setse onder een
 bedde, maer setse op eenen kandelaer, op dat die ghene die daerin
 comen, het lichte sien, &c. Ditselue nu voor pederman tot voor-
 schijn brenghen willen: Ende dat principalicken daerom / dat
 ick van daghe tot daghe / hoe langer / hoe meer ende meer / sien
 het gene dat Swalterus seyt ende bewijst / wt het misbruyc
 van die Disciplijn ofte kerckenordeninge te zijn ghecomen / te
 weten verwoestinghe der Steden: grouwelicken onderganc
 ende bederf der landen: ende dat die Bisschoppen ofte Predi-
 canten / met onderling te bannen / en te veruloecken twisten-
 de / die gheheele Christenheyt verscheurt / ende veel kercken
 verstoort / ende verwoestet hebben. Want wat binnen seer
 corten dagen in D. E. Stadt / en kercken tot Nedenblich / ges-
 schiet / ende onder den heerlichen / en schoon glintsenden naem
 van Disciplijn / ende kerckenordening / gepietendeert is: en
 wat grootē onraets / seer lichtlick / daer wt soude zijn onstan-
 den / by so verr e sulcx / door die ghenadige schickinge Godes /
 ende

ende V. E. wijslijcke voorsichticheydt/ niet en waer verhoed:
det worden: Daervan sullen V. E. met v die gheheele Sur:
gherijse van Medenblich/aen besten ghetuyghen connen/So
ist oock nu al/voor langst/ alle man openbaer gheweest / wat
voor eē leelicke scheuringe/ onraet/lasteren/logenen/versma:
dinge van Godes H. woort/ Sacramenten en kercken/ voor
corten Jaren binnen leyden / onder het deersel van die Chri:
stelijke disciplijn/en kerckenordering/ ghecomen is / Ick wil
van anderen Steden ende plaetsen swijgen/ daer eē sodanich
vuyl smokende/ door Godes schickinge wtgeblust: ofte noch
ter tijt smokende/ tot een groot vuyl/ ten laetste soude wtber:
sten mogen/by so verre/die Heere wt genaden/ dat selue niet
en werde verhoeden. Quer dit alles/ so is onwedersprekelic/
by allen onpartijdigen / en in Godtlichen saken verstandigen
menschen/ Ja oock die werelt selfs/ cant sien en verstaen / by
so verre sy anders/die oogen des verstants/ een weynich opē
doen wil/ dat door het deersel van die Disciplijn / en kercken:
eidening/die geheele Christenheyt in veel deelen gescheurt/en
in vpantlicken haet ende rijt/ teghens malcanderen verweert
ende verbittert is worden: Want ist niet warachtich/dat on:
der het deersel van dien/die Catholijcken(so sy genoemt wor:
den) als onkruyt/wtgeroedet / en als onnutten schuytm afge:
schuymt/ wech gheworpen/veruolcht/genangen/ en met wa:
ter/vier/sweert/strick ende dergelijcken tormenten/vant leuē
ter doot gebracht hebben/ die niet inyst in allen puncten/eens
genoelens met hen gheweest en zijn/niet teghenstaende / dat
sodanige nochtans in den hooftpunctē der Christelicker leer/
daer die salicheyt alleen aen ghelegen is (welck is: in warach:
tiger afkeeringe van sonden / ende bekeeringe tot Godt/ met
een vast betrouwen op Godes genade ende barmherticheyt/
hem tot den eenighen warachtighen Godt: tot Christo Jesu/
onsen Heere/eenighen Middelaer / verlosser en salichmaker:
tot den Prophetischen en Apostolischen Schriftē bekennē/en
den seluen van herten gehoorsaem en onderdanich te zijn/be:
geren) met der warer hepliger en Apostolischer kercken/eens
warē/Want wie is doch opt van alle so veel duyfende/ia hon:
dert duyfent (so wel in desen Nederlanden / als Fransrijck/
Engelant/Duytslant/ en elders/ die om der religie willē om:
ggebracht

gebracht zijn worden) geweest/die welke/den eenighen wa-
rachtigen Godt verlaert / En Christum den eengeboren soon
Godes / ende warachtighen mensche: denseluen oock onser
Heere/ Heylandt/ Middelaer/ Salichmaker/ &c. te zijn ont-
kent: ende die H. Godtliche schriftuer van Godt gecomen te
zijn/waerom men haer geloouen ende gehoorlaem te zijn/ge-
houden is / souden geloochent hebben? Voorwaer niemant:
ofte pimmers onder dupsent nauwelick eener / Waerom ist
dan anders gheschiet/ dan om t' verstandt van die Godtliche
schriftuer: ende ditselue alles onder het decksel van die Chri-
stelijke Disciplijn ende kerckenordeningh/ Wetten/ Statu-
ten/ende decreten/ van den Concilien ghemaect/en van d' O-
uerhept so wel als d' ondersatē door ommestandt en verkeer-
den puer voor oprecht/ goet / ende der Godtlicher schriftuer
conform/ende daer in ghefondeert zijnde/ approbeert en aen-
genomen/ So was hy dan een ketter/godtslasteraer/ onghes-
loouich/ erger dan een Heyden/Turck/ofte Jode/die niet tot
allen haren beuselinghen Amen ende ja seggen conde. Waer-
om dat? Want hy en hoort (seyden sy) die kercke niet: Ende
wie die kercke niet en hoort/dien sount ghy houden (sept Chri-
stus) als eenen Heyden ende Publicaen. Siet hier was nu
quantzinsch die Christelijke Disciplijn: en onder het decksel
van ditselue/moesten die gerechten lijden/als Heretiken ofte
kettters/ verstoorders van die kerckelike vrede/ als Heyden/
Joden en Turcken/ia meer dan Joden ende Turcken/ Want
men pimmers de Joden en Turcken noch onder tribut/ ofte
jaerlicksche pensie laet aen sommigen plaetsen woonen/ende
hanteeren/maer dese luyden/en mochten nergens bancken/
maer door grouwelicke tormenten / ghedoodet ende vernielt
worden. Ende gelyck nu ditselue also waerachtich onder den
schijn van die Christelijke disciplijn gheschiet is/ alsoo ist ooc
onwederspreeckelick/dat onder den glants van ditselue: Die
Lutherschen niet alleen die Catholischen/maer ooc die ghere-
formeerden/Zwingelschen/Herdoopers/ en haers gelycken:
Die gereformeerde wederō/die Catholischē/Lutherschē/Her-
doopers: Die Herdoopers/die gereformeerden/Lutherschē/
Catholischen/en diergelycken/als ongehoorsamē van Godes
kercke/ Ja van God den Heere selfs en daerom geene kerck
Godes

Godes/maer veel meer/ ketters Godes-lasteraers/ verley-
ders/ ende dergheleyche verachten ende verwoyde. Want hy
en is (seydt een peder partije van haren naesten/ in ghelijcker
opinie met haer niet zijnde) der kercken niet ghehoorsaem/
waerom hy niet meer nae Christi leer voor eenen broeder en
lidt van Godes kercken/maer voor eenen Heyden en Colle-
naer te houdē is. Dus merdt dā de rock Christi ghescheurt/en
in veel deelen ofte stucken verdeylet: En die ghene die Chris-
tus door den bandt der liefden/ tsamen gheknoopt ende ver-
bonden wil hebben/ die werden van malcanderen ghescheurt
en gedeylt: en om malcanderē te haetē/ te nijdē/ te vernolgē/
te lasteren/te blamerē/ia te dooden en te vernielen/ ghist/ en
geprickelt. Maer dit en is voorwaer dē Christen/ en veel min
der Christelijcker kerkē/ Priesteren/ Predicanten/ Leeraers/
en Ouderlingen officie ofte ampt niet: ende niemant van hen
allē can bewijzen/ dat zijn beroepingē daer toe streckende is:
ofte dat die eenicheydt der gheloonigē in die wetenschap/ofte
verstant der schrifturen gelegē is: ouermidts die gauen Godes
verscheyden zijn,ende die eene dese, ende die ander een ander gawe
heeft, nae belieuen des ghenen, van vvien alle goede ende vels
maecte gauen comen: ende de selue niet na ons,maer nae zijn vvels
behagen eenen yeghelijcken vvtdeylende is her zijne, om te pre-
dicken boete: ende vergheuinghe der sonden inden naeme
Christi/ allen den ghenen/ die hen warachtich tot den Heere
bekeeren/ dat was den Apostelen van Christo beuolen/
ende is niemant van den ghenen/ die den Apostolischen/ dat
is/ Christi gheest hebben:ende met sodanighen deuchden ver-
ciert zijn/ gelijk sinte Paulus beschrijft 1. Tim. 3, van Gode
verboden/so en is oock niemant hebbende van Godt ontfa-
ghen die gawe/ om die H. Godelijcke scripture/ met schriftu-
ren wt te leggen/ sulcx te doen van hem verboden: Maer nie-
mant van den Christen is gehouden/om alles/ wat hy hoorēt
ofte leset/aen te nemen/maer veel meer alles te proeuen, ende
het goede te behouden, Yemandt dan willen constringeren/
ofte dwinghen/ om onse oft der onsen wtlegghinghe/ ofte
verclaringhe/ voor Godes woort ende die waerheyt selfs
aen te nemen/niet teghenstaende dat haer eyghene Conscien-
tie dat selue niet: ofte oock het contrarie gherupghet/ Item
pemandt

pement tot het woort ende Sacramenten dwinghen (ghelyses
 men int poudom gedaen heeft) of daer van afhoudē de gene/
 die datselue hooren/ en op die beproeuvinghe van haer selfs te
 gebruycken begheeren (ghelijck sommighe/ ofte bynaest alle
 Herdoopers) niet wederman tot het ghehoor vant woort. En
 die ghereformeerden (ghelijck oock die Herdoopers) niet we-
 derman op die beproeuvinge van haer selfs/ tot het ghebruyck
 der **H.** hoochweerdighen Sacramenten willen comen laten:
 Iemant specialicken int Godes kercken bannen / en als een
 verrot lidt van die kercke Godes afsnijde (dan alleen int ges-
 nerael allen den genen/ die Godes woort ongehoorsaem zijn/
 Godes toorn en onghenade ia van Godt selfs en zijnen sone
 Christo Jesu gheercommuniqueert ofte ghebannen te zijn ver-
 condighen) ende dat principalicken in saken van Religie/ dat
 is/ om een besonder opinie ofte ghenoeien/ welck een weder in
 Godes woort gegrondet te zijn vermenet/ dat en coet voor:
 waer/ noch Priesteren/ noch Predicanten/ noch Ouderlingē/
 ofte pement ter werelt toe / dan Godt den almachtigen ende
Matt. 3. 12. Christo zijnen eengeboren soen/ onsen eenighen Hoogenprie-
 ster/ Leermeester ende Hemelschen Coninck alleen: als die
 welcke sodanige macht/ en eenen sodanighen vvan, om zinen
 dorschvloer te doorsuyueren, van den Vader heeft ontfangen:
 Waerom dan/ die gene seer wel ende Christelijck gedaen heb-
 ben/ en hoochlijck te prijsen zijn/ die niet wetlijcken/ ende van
 Godt toeghelaten middelen/ sulcker tyannen ouer des mens-
 schen consciencie wederstonden/ haer selfs/ en haer onderdas-
 nen daervan bewijdet hebbē/ by so verre sy/ d'eene cappe (by
 manier van spreken) niet wtgedaen hebbende/ d'ander (niet
 min quaet zijnde/ dan die voorgaende) wederom aen en trec-
 ken: Waerom oock noch huydens daechs wel/ wijselijck/ en
 Christelijck doen alle de ghene/ die door wettelijke middelē/
 sodanigen nu wederom aenwastenden quaden/ tegenstaen.
 Ende ouermidts **D. E.** dan oock vande ghenen/ door Godes
 ghenade gheworden zijn/ die sulck/ beneffens sommighen an-
 deren verstandighen/ tot desen onsen tijden ghesien/ en den
 seluen geern by tijts soudē willen voorcomen en verhoede:
 so en can minners een sodanich goet werck in **D. E.** niet mis-
 presen worden: Veel min soudet dan recht en Christelijck ge-
 daen zijn/ soudē men **D. E.** daerinne teghenstaen/ en dieselue
 met

met v luyden den goeden inwoonderē en burgeren der Stadel
 Medenblich dwingen woude/ om teghens haren danck/ den
 halse wederom te boogen onder een Jock/ niet min ondrage-
 lijck zijnde/ dan het voorgaende gheweest is. Ich achte pin-
 ners menichlijcken wel openbaer en bekend te zijn / datmen
 dus langhe ghebeden/ gheroepen/ en ten laetsten/ met ontwt-
 sprekelicken grooten onkosten/ en bloetvergieten gheuochten
 heeft/ en noch dagelijcx vechtēt en krijghet (de Heere wil een
 goede wtcomste geuen) niet om een bysonder Dect ofte exer-
 citie vā Religie/ van mensche goet geuondē en geapprobeert/
 maer veel meer om die Christelijcke vryheyt/ toonende / dat
 een pegelick in rust en vrede/ Gode onsen Hemelsche Vader/
 en zijnen sone Christo Jesu onsen Heere/ souden mogē dienē/
 in gherechticheyt en heylicheyt/ met een goede gheruste con-
 scientie/ alle de dagen onses leuens. Want waerom geuen en
 contribueren goetwillich en van herten gheern tot desen te-
 ghenwoordighen krijch/ia waghen oock veel van allerhande
 partijen en gesinthen/ haer leuen / om den vpant teghen te
 staen. Doen yct/ om dat deene partye alleen d'ouerhant ende
 het velt behouden/ en dander alle onderdruct soudē worden?
 Ich meyne pinners neen. Waerom soudemen dan eener par-
 ty vooftaende/ dander verdrucken: en niet veel meer daer-
 nae arbeypden/ dat een pegelick zijn partijdicheyt varē laten-
 de/ dat ghene predicke/ ghelooue/ en leere/ waerinne alle par-
 tyen te gelijck eens zijn/ ofte pinners eens te zijn/ gehouden
 zijn: en welcx/ te weten/ alleē ter salicheyt van noode is/ welcx
 (gelijck bouen gesept) is die inhoud der Prophetische en Apo-
 stolische scriften te zijn: Want niemant van allen partijen/
 (die zijn dan Catholijcken/ Lutherseken/ Zwingleseken/ Cal-
 uinisten/ Herdoopers/ Franckenisten/ Swenckefelders/
 David Jorischeken/ ia oock die Arianen/ ofte hoese souden mo-
 gen genoemt worden) en hebben opt ontkent/ ofte ontkennen
 oock noch niet/ deselue van Godt te zijn ghecomen / waerom
 men haer te gehoorfamen en te volgen schuldich zijn: So ont-
 kent oock niemant van allē partven/ dat die H. Sacramentē/
 te weten: Doop en Nachtmael niet en souden van Christo in-
 geset/ en daerō in grooter eerē te hondē/ en te gebuyckē zijn.
 Maer die questie (gelijc bouē gesept) is alleē vānt verstaet der
 scrifture: en op wat wijse vā wat personē en tot wat eyndē ic.

dieſelue te ghebuercken zijn. Maer ouermits niemant van
 allen partjen/met waerheyt bewijſen can/dat zijn opinte/ge-
 uoelen ofte verſtant/het rechte geuoelen en verſtant zijn/wet-
 genomen het gene daerinne ſp aſſamen een geuoelen hebbē:
 ofte welck ſp ymners met den monde eendrachtich bekennē/
 en alleen ter ſalicheyt van nooden is: welke/niet in die we-
 tenſchap maer int ghene alleen dat bouen verhaelt/gelegghen
 is. Waerom beneerſtighen wy ons dan niet veel meer alte-
 ſamen/ende een veghelick van ons beſonder/dat wy boete
 doen/vant quade aſſaten/en goedes wercken/op dat wy den
 eenigen en warachtigen Godt ende zynen ſoon Chriſto Jeſu
 niet goeder en repner conſcientie dienen: hem lief hebben van
 gantſer herten/van gantſer zielen/van allen crachten en ver-
 moghen/hem inden gheest en inder waerheyt aen te roepen/
 dancken/xc. ende onſen naeſten(welck een vegelick menſche
 is/hy zy onſe vrient ofte vpant/geloouich ofte ongheloouich/
 Chriſt/Griek/Tarter/Turck/Jode/xc.) lief hebben/als ons
 ſelfs: Is dat wy van dit ofte dat een beter geuoelen ofte ver-
 ſtant hebben dan onſen naeſten/welaen/ſo laet ons datſelue
 onſe licht alſo laten ſchijnen voor hem: op dat wy hem met ee-
 nen gheest der ſachtmoedicheydt alſoo moghen onderwijſen.
 Vvant vvy vwaren ooc voortijden (ſeydt Paulus mede van hem
 ſelfs/hoe veel meer/mogen wy t dan met waerheyt van ons
 ſeggen) onvvijs, ongehoorſaem, dyvalende, ende dienende men-
 gerleye begeerlichkeiten, en velluſten, vandelende in boofheyt en
 nijt, hatelijck ziende, ende malcanderen hatende, &c. Maer iſt ſa-
 ke dat hyt niet en kan verſtaen/ſoo en laet ons hem daerom
 niet haten/verachten/oordeelen ofte verdoemen: want miſ-
 ſchien en heeft het hem die Heere niet gegeuen: waerom ſon-
 den wy dan toornich ende vergramt zijn/ouer onſen naeſten
 daerom/dat hy niet en can aennemē/welck wy hem oock niet
 en connen gheuen/maer hem alleen van Godt gegheuen zijn
 moet by ſo verre hyt anders ſal hebben. Maer iſt dat hyt niet
 doen en wil (ghelijck wy ſomwils al te lichtueerdich van on-
 ſen naeſten geuoelen/en ooc wel na ſeggen/en hem verwiſtē)
 ſo ſal hy God tot eenē richter en wiaker hebben. Maer ouer-
 mits hierinne groote fautē(God zyt geclaecht) bi allē/en eenē
 peder partje beſonder/geuondē werde: en eenpeder/na aert
 der lief-

24. 3. 3

der liefden/daer toe te arbeiden schuldich is / dat alle partij-
dicheyt/haet/nijt/twist/ende wat dierghelijcken wt partij-
dicheyt rijfende is / gantsliken vernielt ende wechgenomen/
ghedoodet ende begraven mochte worden: soo hebbe ick oock
tot den eynde / ghedwonghen zijnde van mijne conscientie/
een Christelijcke vermaninghe gedaen/ aen alle onpartijdige
Predicanten:ende noch een ander aen die Quierheydt so wel/
als aen eenen peghelijcken mensche besonder: Ende hebbe
daerbeneffens eenen sekeren ende bewerden Tontsteen pe-
derman/ dient belienuen sal/ten besten voor ooghen gestelt/om
in handen te nemen/ende een peder partye/die haer alleen die
kercke Godes/ia die Apostolische: die Euangelische: die
ghereformeerde: die reyne kercke met verachtinghe haers
naesten te zijn beroemet te toutzen / of het oock in der waer-
heyt also is gelijck sy voorghenuen/ende van alle man gheern
aenghesien ende bekent waren. Ende dit selue hebbe ick alles
tot den eynde principalichen ghedaen / op dat een peder hem
selfs kennende/ niet meer van hem en houde / dan t'betaemt:
ende dat wy beneffens ons/ selfs (noch gheensins perfect en
volmaecht zijnde) draghen / dulden/ ende lijden/ moghen die
ghene/die in onsen ooghen noch niet perfect ende volmaecht
zy. ende also alle partijdicheyt (die een werck des vleeschs is)
moghen vallen ende varen laten. Ende dewijl een peder van
allen partijen / ende besonder doch die ghereformeerden be-
neffens den Herdoopers hen veel vande Christelijcke Disci-
plin ende kerckenordeninghe/ Item vande excommunicatie
ofte ban/ beroemen: ende dieselue (dat hoochlijck te beclagen
is) meer misbruycken dan recht ghebruycken: Ende sy luden
den seluen haren misbruyck wt die H. Godtliche scripture
selfs niet en sien: noch van my/datselue door Godes genade/
beneffens veel anderen goeden luden/ soo wel Predicanten
als toehoorders siende/ niet en souden willen hooien en daer-
om veel min aennemen. Soo hebbe ick dit voor dip iaren van
my tsamen gherolligeerde ende getranslateerde/maer dusda-
nighe int verborghen ghebleuen zijnde boecken/ aen dē dach
ghenuen willen: op dat suluden ten minsten van haren mede-
broeder dien sy niet alleene voor eē gesont lidtmaet aēt lichaē
Christi te zijn houden/maer oock zijne schriften voor sodanigē

fonteyne achten / waerhine dat sy meest altesamen schep-
pen het ghene sy haer ghemeenten leeren ende daghelijck
voordraghen / ghelijck sulches henluyden niet alleene selue /
maer oock den ghenen diewelcke der boecken deses Au-
teurs Swalteri daghelijck lesen anders bekennt is : den sel-
uighen Auteurs / die haer dat broodt daghelijck voorsnijdt /
moghen aenhooren / ende van hem leeren verstaen / dat sy
van in / ofte mijns ghelijcken / niet en souden willen hoor-
ren of aennemen . Ende in betrachtighe van t ghene /
dat sommighe van henluyden by uwer E. tot Medenblich
cortelicken ghedaen : ende oock teghens uwer E. ende een
goede (woe niet den meesten deel) van uwer E. burgheren
danck onderstaen vast te houden : pretenderende / dat sulck
haer doen Christelijck ende Goddelijck is / ende daerom
segghen dattet alsoo moet ende behoort te gheschieden : en-
de dat het in allen welghestelden Christelijcken kercken
(alsoo sy die haere noemen) onderhouden wordt . Zoo ist
dat ick V. E. dit boecken in sonderheyt hebbe willen toe-
seynnen : ouermits in dit selue niet alleen duytlijck ende
claerlijck het Prophetische ende Apostolische woordt / daer
op men vast ende sekerlijcken bouwen mach : maer oock het
exempel van sommighe andere kercken aenghewesen wordt /
alsoo dat men niet waerheyt uwer E. niet en mach beschul-
dighen / dat sy onderstaen het ghene / dat gheenen grondt
in Godes woordt / ofte ghemeenschap met ander welghes-
telden kercken exempel (die sy seluen daer voor houden)
soude hebben : ten eynde / dat uwer E. van de gherech-
ticheydt haerder saken sonder allen twijfel verskert zyn-
de / dit lesende des te meer verskert ende daerom te vres-
tiger zyn moghen om een soodanighe goede sake / met goe-
den / ende van Godt daertoe verordineerden ende wettelics
ken middelen wt te vueren . Ende sy selfs oock die Pres-
dicanten / ende Ouderlinghen / soo wel tot Medenblich
als in gheheel Noorthollandt / haren medebroeder Swal-
terum (die hen doch by nae altesamen / om hare predica-
tien te doen / ghelijck te voeren verhaelt is / dienen moet)
Ja Paulum den Apostel / ende Christum selfs hoorende
(want Swalterus dit zijn propoost duytlijck ende claer-
lijck

ick ghenoech met die heylighe schriftuere bewijset) op
 dat sy niet meer soo onbedachtsaem zijn moghen / om eene
 soodanighe opinie / (ghelijck sy van de Disciplijn ende kerck
 kenordeninghe hebben) met soodanighe onbehoorlike mens
 schelike middelen / ghelijck sy binnen Medenblich aen
 gheuangen hebben / voor te staen : ouermidts Godes
 kercke daer door niet ghebouwet / maer ghebroken : en
 de onsen naesten niet ghestichtet / en tot rusten ghestelt /
 maer veel meer / ontsichtet ende ontruffet soude worden.
 Ende hoewel grootelijc te beduchten is / dat het meestens
 deel van hen luden ende haers ghelijcken / dese mijnen ar
 beidt / wt goeder ineyninghe / ende met oprechter ende ons
 gheueyns der herten / tot Godes eeren ende stichtinghe van
 mijnen euen naesten ghedaen / seer qualijck nemen sullen /
 ouermits sy luden wel sien / dat ick soecke om te worpen het
 ghene dat sy qualijck ende sonder goet fondament gebouwet
 hebben ende noch daghelijc meer ende meer willen grooter
 ende stercker maken. Soo versien ick my doch gantschlijck
 tot W. E. ghelijck oock tot allen vromen onpartijdigen / ende
 in Godes woordt verstandighen luden / dat sy dieselue in
 danck aennemen / ende hen sullen laten behaghen. Ende dat
 sy vander Christelijcker vryheyt met Godes woordt onder
 wesen zijnde / dieselue in der vreesse Godes / tot desseluen eere /
 ende gherusticheydt van haer eyghen conscientie sullen ghe
 bruycken / nae den raedt Pauli daer hy seyd : Soo staet nu in Galat. 5. 26
 der vryheydt, daermede ons Christus vry ghemaect heeft, ende
 vwordt niet vvederom met het jock der dienstbaerheyt beuangen.
 Hen wel ernstelijck ende met aller sochvuldicheydt wach
 tende / dat sy deselue niet en misbruycken / ghelijck dieselue
 Paulus ons wijder vermanende is daer hy seyt : Ghy zijt ter Galat. 5. 23
 vryheyt beroepen broeders, alleen dat ghy die vryheyt niet en ge
 bruyckt tot een oorsake den vleesche, maer dient malcanderen
 door die liefde.

Eersame

Erfsame wijsse discrete Heeren ende gunstighe goe-
de vrienden / die Heere aller heeren / ende Godt des
Hemelrijck ende aertrijck / wil D. E. met zynen H.
Gheest / so lanc so meer / ende meer regierē / tot zijns
naems eere / tot stichtinghe van zijn Ruck / ende uwer
E. eyghene weluaert ende salicheyt, Datum den 12.
Januarij Anno 1585.

E. seer dienstwillighe C. C. V.
M. J. D. H. G.

Aen den goetwillighen Leser.

Anno 82. gheschreuen.

Erfame seer weerde Leser / dewijl mijn tegensprekers hen niet hebben laten ghenoege aentgene / dat ick nu meer stillstaende / en verlaten zijnde van mijnen dienst / als een die valsche en ketterisch geleert / en daerom het predicament te bedienen niet weerdich en waer / van den gemeynen manne / tot mijn ende der mijner grooter oneere ende schande (na der werelt te reken) geacht / ende wtgeroepen ben worden: Noch aent gene / dat sy lieden den 25. Martij / deses loopenden iaers 82. my openbaerlijck voor der gantscher gemeynten tot Haerlem / als eenen ketter / scheurmaker / ende met Godts woort ghenoech ouertuyecht zijnde obstinaten hardnechighen / gheexcommunicert ofte ghebannen: en als een verrot / stinckende / schadelick doot lidt / aen het lichaem Christi / dat is zijner kercken: Ja van Godt ende Christi Jesu selfs afghesneden / ende (soo vele in hen luyden gheweest is) den Sathan ouerghegeuen hebben: Maer ouer dit alles / met een wtghegheuen boeck vol bewijsslichen onwaerheden / my voor zijn Princeliche Excellentie / mijnē genadichstē Prince / en Heeren: Den E. E. V. Staten des Landts van Hollandt: alle vromen en onpartijdigē kerckendienarē (die hare handen niet dit mijner tegensprekers bannissement niet bepleet en hebben:) Jae voor der gantschen Kerckē Godes / en aller werelt / als eenen lasteraer des heylighen Euangelij / ende aller vromen kerckendienaren / eenen schadelicken verleyder / oproermaker / en perturbateur aller Kercken in Hollandt / met grooter onwaerheyt beschuldigen: Ende besonder doch voor zijn Princeliche Excellentie / mijnen G. V. ende Heeren / openbaerlijck verclaghen / seggende van woort tot woorde aldus: Doch laet effen vvel niet af (seggen sy vā my) in der halstarricheydt ende dyvalinghe te volherden, en dat argher is, vervverpende ende lasterende alle het ghene dat voorgehandelt is, hy verkeert die herren der eenuoudigen, by den vvelcken hy zijne sake (als of enckele eenuoudicheyt, en oprechticheyt daer inne vvaer) pryset, en brenset die reyne leere des Euangelij, en alle vrome kerckendienars in

C

verdacht

236
eenboudich
en warach
nich verhael
er. de sende
bief aen
zijne Excell.
geschreuen.
pag. 2. li. 33

verdacht ende verachtinghe, als of by hen onrechtliick ghes
handelt ware, Iae sendet hy om her eenighe Classen der Proa
vincien van Hollandt, om hem eenen aenhanck te maecken,
een saecke nerghent anders, dan tot groote scheuringhe ende de
solatie der kercken in die selue Prouincie streckende, &c. **So**
hadde ick seer weerde Leser/ billich/ nootsaeckelich/ ende in
oock van Godt en recht toeghelaten te zijn gheacht/ mijn des
fentie wederom hier en teghen te doen/ ende van alle het gene
des sy in beschuldighen/ te ontschuldigen. Want oftme wel/
met ghedult ende lydisaemheyt/ alles wat ons toecroemt/ van
des Heeren handt behoort aen te nemen/ soo en is nochtans
niemandt van sodanigen lasteren: daer van mijn teghenspre
kers in beclaghē (als te weten: **Muterijē/ Opicer/ en dat**
noch het aller quaetste is/ Heresye) beschuldicht zijnde/ met
stil swijghen/ dat selue voorby te gaen gehouden: **B**esonder
een sodanige/ die der kercken Gods ghedient/ en des Heeren
woort veel Jaren na de gauen van Godt geghenen/ gheleert
ende gepredicht heeft: aenghesien hy met zijn stilswijghen by
den eenvoudighen suspitie (als of hy inder waerheyt valsch
en de heiterisch gheleert hadde) verwecken/ ende sy luyden
vant ghene/ dat sy recht en wel gheleert waren/ twijfelach
tich soude mogen maken: **D**aeromme oock die oude **Leeraer**
Hieronimus/ aen Dammachium schrijuende/ beneffens an
deren woorden/ aldus seyt: ick vil niet (seyt hy) dat yemande
zijnde in suspitie van heresi, patient ofte gheduldich zijn sal, op dat
niet, als hy svijgen vvorde, van den ghenen die zijn ontschult niet
en vveten, zijn stilsvijghen, eene quade conscientie te zijn, vverde
gheoordeelt, etc. **Maer ghedenckende aen die woordē Pauli:**
Alle dinghen zijn my gheoorloft, maer alle dinghen en zijn niet or
baerliick, en alle dinghen en stichten niet, etc. ende daerom ouers
legghende/ dat door sodanige manier van schrijuen/ die eere
Godes weynich ghenordert/ ende oock den naem en also veel
niet en can ghedient worden: ende dat mijn weder sprekers
ende misgunstighen/ daer door des te meer verbittert souden
worden (aenghesien die waerheydt ghelijck die heydensche
Doet weet te segghen haet ghebaert) ende oock den onpar
tydighen niet veel en soude gheholpen zijn moghen: als die
welcke

welcke wt beyder sijts schriften hebben verstaen / ende oordeelen connen / wie van ons beyden recht ofte onrecht heeft / ende daerom niet meer ghetuychnis en behoeuen: Zoo hebbe ick die selue mijne defencie wech legghende / my tot een ander nuttiche (soo ick achte) arbeet / namelick: om te schrijven wat meer tot liefde / stichtinghe / ende bevoorderinghe der Christelicker vryheyt dient / begheuen / als die welcke (hoe wel van menschen / wt eenen verkeerden ende ontijdighe pver / ofte als te besorghen meer wt afgunsticheydt (den vromen wil ick niet te na gesproken hebbē) met Joseph verwoyden / ende van mijnen broederen verbannen zijnde) my schuldich bekenne / niet ledich te gaen / ende mijn broot om niet te eten / maer veel meer met het pondt my van Godt ghegheuen te woekerem: gantschlick verhopende / dat oock mijn teghensprekers dit van my niet qualick nemen / noch my (of ick wel van henlieden ghebannen / ende na haer oordeel mijn ampt te bedienen onbequaem ofte onweerdich zijn soude) dit middel om mijnē naesten te dienen misgunnen / veel min daer inne verhindeersullen: in aenmerkinghe dat Christus Jesus seluer oock den genen / die welcke die Dupuelen wtdreef / ende hem nochtans niet en volchde / sulcx te doen niet verbodē wil hebben. Maer dewijl mijn eyghen schrijven ende ghenoeien door mijner teghensprekers onwarachtighe ende onghesonde beschuldiginghe / by veel eenuoudighen ende goethertighen lijden suspecht zijn mochte / so ghedencke ick sulcx te doen met ouersettinghe der schriften / van anderen vromen / ende gheleerden leeraren / ende kerchendienaren / op der welker leer ende leuen oock mijn teghensprekers (so veel my bekent is) niet en hebben te segghen: maer die selue veel meer / als vrome ende trouwe Dienaers ende broeders in Christo aennemen ende omheissen. Ende in sulcker ende dierghelijcken arbeet / verhope ick my door Godts ghenade / tot desseluen eere / ende mijns naesten stichtinghe te oeffenen / soo langh / tot dat her den Heere belien sal / dat mijn onschult / oock den ghenen / die het remedieren connen / werde bekent / ende die versmadenisse des bannissementis van my heenwech sal zijn ghenomen. Maer in ouerlegginghe vant ghene dat ick eerst

C ij in han

in handen mocht nemen / om te ouersetten : heb ick nae mijn
 duncken goet gheuonden sommighe plaetsen des welgeleer-
 den/ ende seer vernaemden Rodolphi Gualteri, Dienaer der
 Kercken tot Zurich / vande Christelike Disciplijn ende Ex-
 communicatie ofte Ban / wt het Latijn in Nederduitsche spra-
 ke te translateren / ende v mede te deelen. Die oorlake waerom
 ick desen Nuchter / eerst voor anderen in de handt gheuomen
 hebbe: is: Dewijl die selue mijnen teghensprekers/ so wel als
 oock allen vromen / onpartijdighen Predicanten in gantsch
 Nederlant/ seer wel bekennt/ en des seluen schriften by hen lie-
 den niet allez niet suspect/ maer ooc in grooter authoriteyt en
 aensten zijn/ also oock/ dat het meestedeel van den ghenen/ die
 welcke de Latijnsche sprake connen/ des selue schriften hebbē en
 lesen/ en zijnen stijl/ ende Methodum / dat is manier van lee-
 ren/ in hare Predicatten (so veel mogelijk is) volgen. Dewijl
 hy dan den ghenen die Latijn connen / so nut ende profijtelich
 is: achte ick dat zijn schriften ooc niet met minder nutticheyt
 van den Predicanten en Onderlingen die geen Latijn en ver-
 staen/ so wel als van anderen vromen lieden/ souden ghelesen
 mogen worden. Maer aengaende die materie selfs/ bewegen
 my principalicken twee oorlaken: Die eerste is / dat ick sien/
 hoe dat die Disciplijn/ by veelen misbruyet wort/ tot groot be-
 derf en onderganck der Kerckē Godes: so sy doch tot richtin-
 ge en opbouwinge van die selue behoorde gebuyt te wordē.
 Die ander: dat ick van mijnen teghensprekers beschuldicht
 worde/ die Christelike disciplijn geswacht/ en te spijt ghestelt
 te hebben int gene dat ick met Paulo geleert hebbe/ Ten eer-
 sten dat een yeder tot der tafel des Heeren gaende, hemtelaen sal
 moeten beproeuen: en datmen sonder optreckeninge des naems,
 ofte eenich ander verbont ofte beloftenisse, so die kerckendienaers
 souden mogen eysschen, de gene, die inden naeme Christi gedoopt
 zijn, en niet in openbaren sonden en leuen, van des Heerē tafel niet
 en souden mogen afhouden. Ten tweeden/ dat het onrecht ende
 tyrannisch zy, so die kerckendienaers, (der selue vveeren, dan veel
 ofte vveynich) vvetten ende statuten vvonden maken, om daer aen
 die Christen te binden also: dat die gene, die sy niet houden vvorde,
 als ongehoorsamer, vander kercken soude verclaert, dat is gebannē
 vvorden, Ten derden/ dat die Ouerheyt macht heeft goede vvet-
 ten, tot

Besset hier
 het coxt een
 vromdich
 warachtich
 verpael/ fol.
 39. en fol. 40

een, tot goeder ordinantien van den kercken dienende, te maken.
Ten vierden/dat het een superstitie zy die sichtbaerlicke gemeyn-
te Godts deylen, ende in tvvee, drie, ofte meer stucken scheuren: en
de gene, die inden name Christi gedoopt, eenen Godt: Christum:
gelooue: Euangelium: Doope: Nachtmael, &c. bekennen: maer dit
ofte dat met ons noch also niet en verstaen, vaten, begripen als vvy:
en haer nochtans stille ende eerbaerlijc dragen: tot het gehoor des
Godlicken yvoorts comen, &c. voor broeders en Christen te hou-
den schuldich: noch sy lieden, vandt Nachtmael des Heeren souden
vutfluyten mogen, &c. **Op dat da een pegelijck** (maer besonder
doch die **Predicanten en Onderlinghen** / dewelcke aen haren
naesten die disciplijn gebruycken willen / en die Latijnsche tale
niet en verstaen: noch andere kercken als in den welcke sy op-
gequeect zijn / hebben gesien: meynde dattet daerom iust
also / en niet anders soude moeten met die disciplijn gehoude
worden / als sy lieden gesien hebben en gewoon zijn) sien mo-
gen / dat selue niet alleen mijn en daerom een valsche geuele
zy: maer dat andere vrome / treffelijcke ghelcerde mannen / en
kerckendienaren / sae geheele welgestelde kercken / met my
van dat selue gheuoelen zijn / en dat selue onse gheuoelen / niet
sonder gront / maer op Godes woort vast en sekerlich gegrond-
det zy: En dat oock die ghene / die welcke / oft wt een verkeert
en ontpdich puer / ofte wt onuerstant die Christelijcke disci-
plijn / tot verwoestinge der kercken Godes misbruycke leerē
mogē hoemen die selue tot stichtinge / tot liefde / tot eenicheyde
behoort te gebruycken: so hebbe ick het ghene / wat dese vrom-
me / en wel geleerde man / aen verschepten plaetsen geleert en
geschreuen heeft / te samen gecolligeert en in een cleyn boeck-
ken pederman te lesen geuen willen / gantschelijck verhopende
dat dese mijnen arbeyt / als oock die gene die ick voortaen
door Godes genade tot stichtinge van mijnen naeste voorge-
nomē hebbe / niet te vergeefs indē Heere zijn en sal. En of het
die quaetwilligē / die niet onberispt en latē / als haer seluen / en
haer eyghen doen / verachten en lasteren worden / wil ick sulcx
den oordeel Godes beuolen zijn laten / te vreden zijnde met een
goede consciencie / dat ick anders niet / als die eere Godes en
mijns naesten weluaert en stichtinge daer met gesocht hebbe
en soecke. **Daer wel en weest der genade Godes beuolen.**

Van die Christelijcke

Disciplijn / ende Excommunicatie ofte Ban / het
geuoelen Rodolphi Gwalteri / Dienaer der kercken
tot Zurich. Anno 82. wt het Latijn /
in Nederduytsche sprake trouw-
welijck ouergeset.

Het eerste Capittel.

Vvelcx van vvoorde tot vvoorde genomen is, vvt die voorrede
zijner Commentarien, ouer den brief Pauli tot den Galateren:
geschreuen aen den Coninc van Schotlandt: vvaerinne dese vier
stukken principalicken verhandelt vverden.

Ten eersten: dat die kercke Godes sonder die Christelicke Disci-
plijn niet bestaen en kunnen.

Ten tyveeden: vvat tot geduricheyt vande Disciplijn van noodē zy.

Ten derden: vwie sy executeren sal.

Ten vierden: vvat forme vande Disciplijn die allerbeste zy.

De Disciplijn is den kercken Godes van
nooden: sonder de welke sy so weynich bestaen
connen / als die hupseliche dinghen bestaen / die
geenen hupsvader ofte bequamen versorger en
hebben: ende als die republijck / die niet gheen
Wetten gheregeert wordt / ofte sonder Magistraet is. Want
niet min warachtich / als voorsichtichlijck / hebben eertijts een-
nige gesproken dattet quaet zy te leuen onder sodanige Ma-
gistraet / onder den welcken niet en is geoorloft: maer dat die
selue noch veel qualicker daer aen zijn / die welke onder soda-
nige Vorsten ofte Quericheyt leuen / onder den welcken alles
betaemt / dat is / daer een pegelijck doen mach dat hem gelust:
want daer wt coemt een regiment sonder hooft / het welke
arger is als tyranij / daerom / dat in sodanighe republijcken
so veel tyrannen zijn / als der ghenen is / die na haer eygen lust
en welbehagē / van harē eygen / ofte ander liede dinghen statuē-
rē ofte gebiedē. Maer op dat der kerckē disciplijn seker en ge-
durich zijn moge / sal by den genē / dewelcke onder t gebiet vā
gelouige Querh: die vrije predicatie des Euāgelij gebruyckē /
seker

Sonder die
Disciplijn
en connē die
kerckē gods
niet bestā.

Wat van
noodē zy
dat die disci-
plijn seker
en bestēdich
zijn moghe.

Die Predi-
canten sullen
bupten raet
en consent
haers Chri-
stelijke Ma-
gistraets
gheen form
van Disci-
plin aen-
rechten.

Het Enan-
gelium be-
neemt der
Overhepdt
niet haer
ampt ende
authoriteyt.

Daerom
Moses en
Aron te ge-
lyc vā God
gestelt sijn/
die eene in
polityck en
d'andere int
kerckelike
regiment.

Men wat
plaetsen/ en
wāneer/ die
executie van
die disci-
plin / aen
meesten
vruchtbaer/
ende crach-
tig is.

seker ende ghewis sijn de reghel Pauli / die wy een weynich
hier by voren aenghetoghen hebben / te weten: Alle menschen
(so wel die gheemeene man als der Kercken dienaren) sullen
ghehoorsaem sijn haeren weitelicken Magistraet / namelijk/
den ghenen / den welken Godt gewilt heeft / dat sy het swaert
hebben souden: Daerom die Predicanten haer vlijchich wach-
ten sullen / dat sy niet eenige oeconomie der kercken instellen/
door die welcke des Magistraets authoriteyt soude mogen
ghemindert worden: ende dat sy om nieuwe vytheit te ver-
crighen / haer niet aen den seluen steen en stoeten daer hun
die Catholijcken / aenghestooten hebben ende noch stoeten:
noch ander luyde oorsake genen / om vande Magistraet wep-
nigher alst betaemt te houden. Want of wel het woort Godts
ende die Religie / geens menschen wil en gebiet sal onderwor-
pen worden / soo sullen nochtans des woorts ende der Religie
dienaren / hare Overhept kennen / ende sonder der seluen raet
ende wille (ich spiecke van geloouige Overhepdt / de welcke
selfs Christum in sijn woort hooren spreken) niet statueren / op
dat sy niet / als sy sonder den Magistraet de Disciplijn ghe-
briycken willen / die heerschappye schijnen te aenveerden: en
te ghelijck oock den Magistraet / van haer authoriteyt beroo-
uen. Want ghelijck als het rijcke Christi van deser werelt niet
en is / alsoo laet oock die leere des Euangelij der Overhepdt /
(het is dan Coninghen ofte andere vande voornaemsten) haer
recht / gheheel / ende onverborgen: Ende als dan sal die erecus-
tie vande disciplijn crachtich en vruchtbaer sijn / als die Over-
hept / ende die Kerckendienaers eens sijn / ende te samen hou-
den. Daerom heeft Godt eertijts onder zijnen volck twee
rechte broeders / Moses / ende Aronem versoren / wt den
welken hy den eenen der Politien / en den anderen der Reli-
gie (om dat hy leeren soude) voorghestelt heeft: leerende daer
mede / dat tusschen de Politische en Kerckelicken staet ofte
regiment / eendrachticheyt sijn soude. Ende dat als dan de res-
publyck met die kercken eenen ghelucksalighen voortganch
souden ghewinnen / soo die selue met ghemeynen raedt ende
neersticheyt het ghene doen / dat tot verbredinghe en onder-
houdinghe van ghemeynen vrede ende eerbaerhepdt dienet.
Maer soo pement wilde vrighen vande form der disciplijn /
dat is /

dat is / met wat manier van doen / de disciplijn soude moeten
 bedient worden / achte ick / dat die selue niet op eenderhande
 manier by allen menschen soude moghen aengherecht ende
 bedient werden: Want gelijck als daer niet en is eenderhan- Ma ghes-
genheyt der
republyck
plaets nas-
tuer en mas-
nier des
volcs mer
de disciplijn
aengerecht
worden.
 de form inde bedieninghe der republyck / ende verscheyden
 manieren ofte zeden der volcken / des ghelijck oock verschey-
 den natueren zijn / so moeten na gheleghentheydt des tijds
 ende der plaetsen / die disciplijn aenrechten: op dat alsoo tot
 den eynde alle dingen bequaemlijcker moghen gheordineert
 worden / tot het welcke de heylighen Gheest wil / dat het ons
 so wel in die republyck als in der kercken / voor ghestelt zijn
 sal / te weten: dat aller menschen raet daerheen gherichtet is /
 dat hy ter eeren Godts / ende alre menschen weluaert en salic-
 heyt moge dienen. Want op dat ick andere veel dinghen ver-
 swinghe / so heeft byna een peghelijck volck / zijne besondere
 ghebreken / daer toe sy van natueren seer gheneycht zijn / ende Allen din-
gen moeten
aengherecht
zijn dat sy
dienen ter
eeren Gods
ende sich-
tinghe des
naesten.
 in die welcke sy door lang ende alle ghemeen ghebruick / also
 zijn gewoont en verhardet / dat / so yemant om die selue wech-
 te nemen subptelike en onbedachtelike Rigouresicheyt wil / Rigoureses
heyt der dis-
ciplin is pes-
simuloos.
 de ghebruicken / niet alleen niet wt rechten / maer oock ouer
 dat selue / groote verwarringhe (die noch schadelijcker wesen
 soude / als die feylen die hy wilde wechnemen / ofte verbete-
 ren) soude aenrechten. Van sodanigen schrijft Sinte Augu-
 stinus / dat eertijts onder het volck in Africa / gheweest zijn
 dronckenschap ende brasterij / als sy ghehoeghenis hielden
 vanden heylighen martelaren: vande welcke hy gheviaecht
 zijnde van Aurelio / antwoorde: dat men minners soude moe-
 ten medecijn ghebruicken / maer niet sonder den gheest der
 sacchmoedicheyt en lancmoedicheyt / daermede niet meer
 verhardet / dan ghebetert souden mogen worden de gene / die
 des seluen also een vlsantie ofte gewoonte hadden: Onder
 anderen woorden seyd Augustinus aldus / Doo veel ick dan Een raet
Augustini
om die dis-
ciplin te ge-
bruicken.
 achte / soo souden dese dinghen niet met hardicheydt: niet met
 wreetheyt: niet met een manier van ghebidden moeten wech-
 ghenomen worden: maer veel meer met leeren / dan met ghe-
 bidden: meer met vermanen / dan met dreighen: Want alsoo
 moeten handelen met die veelheydt der ghenen die sondig-
 ghen. Die strengheyt is te ghebruicken ouer die sonde / van
 weynich

weplich menschen: ende so wy dieghen dat soude met smers
ten en met bedroefnis geschieden / diepgende die toecomende
wrake / metter V. Schiftuere / op dat niet wy in onser macht /
maer Godt in zijnen woorde mach geuelet worden. En die
selue Augustinus ad Iannarium. Die kercke Godes (sept hy)
ghestelt tusschen veel kafs en veel oncrups / lydet seer vele /
en doch het gene / dat tegens het gheloone / ofte goet lenen is /
dat en approbeert sy niet, swijcht ooc niet / en doet het niet / ꝛc.
Men welke plaetse / hy ghesien heeft op die vermaninghe des
Heeren Jesu Christi / vant oncrupt niet voor der tijdt wech te
nemen / ten eynde / dat die goede tarwe niet mede wtgheroept
en worde: Want gelijk die quade manier vā leuen / bedwons
gen moet worden / op dat het Euangelium niet ghelastert en
wort / also moet men oock niet min toetsen / dat niet met onno
digen vernieuweringen / die gemeyne vrede gheperturbeert /
ofte onrust en twist verweet worde: aengemerct / dat den re
publijcken en kercken niet schadelicker wederbaren can / als
effen dat selue: want so dese dinghen opuijsen / soo vallen veel
vanden gheloonigen af: en veel worden afgeschuict dat sy tot
den gheloone niet en comen. Daerom is van noode / dat om
sodanige publijcke ofte openbare disciplijn te oefnenen / en int
werck te stellen / ordineert worden / dappere en ernstachtighe /
maer doch oock voorsichtighe en discrete mannen / de welke
wat op een pegelike plaets en tijt te doen sy van noode / aen
mercken mogen: en sien niet alleē wat een pegelich soude mo
gen verdient hebben / maer oock wat haer selfs wel aenstaet
ofte te doen betaemt / ende wat den kercken profijtelich sy.

Wat hoort
mannen om
de disciplijn
te executeren
gestelt sullē
worden.

Het tweede Capittel.

Van vvoorde tot vvoort, ouergeset, vvt die verclaringe R. Gualteri,
ouer die vvoorden Pauli. Het is den sulcken genoech, dat hy van
velen gestraft is. 2. Cor. 2. 6. Vvaerinne dese vijf stucken vvorz
den verhandelt.

Ten eersten: dat die Christelicke disciplijn, niet alleē nut, maer ooc
van nooden zy.

Ten tveeden: dat die forme van die selue, niet in allen kercken ge
lijc, en eenderhande zijn en moghe: doch aen allen plaetsen, tot
eenen eynde sal moeten ghebruyct vworden.

Ten derden: Vvaerop men in die executie van die selue, principa
lickē

licken moet sien, op dat mē niet meer Schadens, dan profijts daer-
mede en doe.

Ten vierden: vverden bestraft, de gene, die alte seer rigoreus ende
vvreedelijc, daerin voortvaren.

Ten laetsten: vverdt ooc gheleerd, hoe die gene, die met haren sons
den die broederlicke straffe verdient hebben, dieselue goetyvil-
lich aennemē, ende draghen sullen.

Hier hebben wy een exempel waerdich om aen te mer-
ken/ met den welcken wy gheleert werden/ hoe de disci-
plin opentlijck inder Kercke geoeffent/ en hoe dieselue
vanden ghenen die sy met haren sonden verdient hebben/ ge-
dragen en aenghenomen sal worden. De disciplin en is der
kercken Godes niet alleē nut/ maer oock hoochelijck van noo-
de/ en dat selue om onse aengeboorne boosheyt/ door de wel-
ke geschiet/ dat wy tot allen quaden van natueren zijn gene-
ghen/ en het dichtē des menschen herten/ van ioncheydt boos-
is: waer toe noch comen veelderhande oorsaken ons tot son-
den prikkelende/ de welck men neerstich te rugghe houden en
bedwingen moet/ dat sy int werck niet wt en bersten: Maer
die form vande disciplin can niet gelijck en eenderley in allen
kercken aengerecht worden/ maer na gelegenheyt der men-
schen en des tijds/ moet mē handelen: gelijck die heylige Au-
gustinus aen veel verscheiden plaetsen seer vlijtich daervan
is discurerende. Doch het eynde moet in allen plaetsen een
ofte ghelijck zijn/ twelck is: dat de ghene die ghesondicht heb-
ben boete doen/ op dat sy tot Godt van herten bekeert sijnde/
behouden ende niet met perikel van hare ziele/ langer mogen
gheplaecht worden. Want de bestraffinge is gelijck een me-
derijn/ en sal daeromme in gheen pijnbanck verandert wor-
den: maer veel meer sullen die ghene die haer van sonden tot
Godt bekeeren/ sonder langer vertreck/ in genaden aengeno-
men werden: Want die kercke sal het exempel Godes volgen/
spreekende by den Propheten aldus: Doo hem die Godtloose
afkeeren worde van zijnen sonden die hy gedaen heeft/ en on-
derhoude alle mijn Wetten en doen recht en gerechticheyt/ so
sal hy leue en niet sterue/ alle zijne ouertredinge die hy gedaen
heeft/ en wil ic niet gedencke/ maer in zijne gerechtich: die hy
doet/ sal hy leuen. En wederom. Gantsch haest spreek ic van

Maerom
die disci-
plin der
kercken
Godes niet
alleen nut
maer oock
van noode
zijn.

Die forme
vande disci-
plin en can
niet ghelijck
ende een-
derley zijn/
maer na ge-
legenheyt
der tijende
personen
moet sy als
gherecht
worden.

Tot wat
eynde de
disciplin ge-
brijckt sal
worden.

Die haer
bekeere sullen
sonder ver-
trek/ vander
kercke aen-
ghenomen
worden.

De kercke
sal het ex-
pel Godes
volghen/ de
welcke sons
der ver-
tooch aen-
neemt/ die
ghene die
haer beke-
ren.

D i j eenen

enen volcke ende Confinckrijck / dat ick het wtroepen / ver-
 breecken ende bederuen wil: So het hem daer teghen bekeert
 van zijnder boosheyt daer ick tegen spieke/soo sal my oock be-
 rouwen het ongeluck/dat ick hem dachte te doen. Met welc-
 ke oock ouer een stemt/het ghene dat hy aen een ander plaetse
 aldus leydt: Bekeert v tot my ende ick sal my tot v bekeeren.
 Dese beloften worden met vele exempelen beuesticht / onder
 welke die principaelste zijn/ vā Dauid/ Zacheo/ende der ar-
 men sondaers/ de welke berou hebbende ouer hare sonde/
 de voeten Christi met haren tranen ghewassen / ende metten
 hapien haers hoofts ghedoocht heeft: Tot dē welcken men
 oock wel met recht mach voegen / die burghers van Ierusa-
 lem/de welke noch nat zijnde/vant bloet Jesu Christi / Godt
 die Heere/rot ghenade heeft aenghenomen/als sy van herten
 verflagen zijnde/vandē Apostolen raet der salicheyt begeer-
 den. Ende hier toe gehoort tgene dat Paulus met wtgedruete
 woorden twee reysen dese woorden verhaelt segghende: een
 sodanich mensch: Want daer met leert hy / dat men inde execu-
 tie vande disciplijn/niet also seer die sonde/ als des genen/ die
 gesondicht heeft/aert en natuer. Ja oock die ghemepe swac-
 heyt onser allen/ en wat een peghelick sonde mogen draghen
 of te niet/ moet aenmercken ende betrachten. Daerom is hier
 voor allen dingen goede sochtuuldicheyt ende voorsichticheyt
 van noode/op dat wy der saken niet te veel doe/ende die maet
 ouertreden. Want gelijck wy ons seluen gheerne vergheuen
 ende smecken int ghene dat wy ghesondicht hebben/also zijn
 wy van natuer wreedder om ander lieden sonde te straffen/
 daerom dat wy ons des te hepligher ende waerdigher te zijn
 achten/ als wy ons strengher ende wreedder tegens haer ver-
 toonen. Maer ghelijck als die Medecijnmeester niet en can
 gepresen worden / die welke den genen die aen eenderhande
 cranchept te bedde liggen/eenderhande medecijn geeft/niet
 acht hebbende op die complexie ende accidentē/die welke ge-
 meenlick by de cranchept zijn: also en can gheen redelicker en
 verstandigher/die wreedde ende harde berispsers/ die ghelijcke
 wreethedde/ende bittere strenghept teghens vederman ge-
 bruycken / louen ofte prijsen. Ende principalicken werdt
 hier bestraft en verworpen der genen rigureusheyt/ die welc-
 ke ach-

Exempel
der beke-
ringhe.

Watme in
de executie
vande disci-
plijn moet
aenmercke.

Sochtul-
dicheit ende
voorsichti-
ghed is in
die executie
vande dis-
ciplijn van
noode.

Exempel
der disci-
plijn werdt
bestraft.

he achtervolghende eenigher Out vader exempel / sekere
 Jaren / ofte pinners maenden / den boetueerdigen voorschrij-
 uen om boete te doen / wederom invoerende die openbare ge-
 noechdeninghe / ghebruyccht in die maniere eens schauspels /
 met der welcke die ghene die een warachtich leedt wesen ouer
 hare sonden hebbē / niet sonder openbare ignominie ofte schā-
 de / der Kercken ghenoech doen / ende haer wederom metter
 seluen versoeten moetē. Maer wat / ofte waer leert doch Gos-
 des woort hier van: ofte hebben die Apostelen oyt diergelijc-
 ken ghedaen? Ofte willen wy seggen dat die gheheele Kerck
 niet aengaet / het ghene dat Christus eenen peghelijcken bys-
 sonder heeft benolē / te wetē: dat wy onsen broeder des daechs
 senen en sseuentich mael sondighende / ende so veel reysen zijn
 schult bekenende / vergenen souden? Godt en wil voorwaer
 niet / dat zijne Kercke wieeder ende strengher zijn sonde / als
 hy selfs is. Maer hier werpen ons sodanige satisfactie mee-
 sters (namelick die so hardt op die wterlike boete dringhen)
 voor: dat het te besorghen staet / dat niet misschien eenighe de
 boete verusen / en also de Kercken bedriegen: Den welckē ick
 antwoorde / seggende: dat sodanige / die hare valscheit en be-
 droch gebruycken / niet die Kercke / maer haer selfs bedriegen:
 want also liegen sy den heyligen Geest / die welcke / hoe aern-
 stel ick hy sodanighe bedroch straffen wil / leert ons het exem-
 pel van Anania en Saphira. Die Coninc Achab verusde ooc
 boetuaerdicheit / ofte ten minsten en was die bedioefnis die
 hy wt het diepghement van Elia bequam / niet geheel aernst /
 ofte gedurich / nochtans was het eenichsins God aengenaem
 dat hy dede: Daerom zijn de gene veel te curieus en wonder-
 lich / die hupdensdaechs al te seer angstelijck soige dragen / dat
 sy niet van niemant met een geueusde boetuaerdicheit / sou-
 den mogen bedrogen worden. Maer ghy soudet veel meer dit
 besorgen / dat ghy niet misschien in veygen oordeel bedrogen
 zijnde / langher ophoudet ende plaghet den genen / die welcke
 al berept niet Godt versoent is: Want / hoe salt v van God af-
 genomen worden / so ghy van wegen uwer eygener droomen /
 en meer superstiose / als nootwendighe menschelijke mistel-
 linghe / den genen vande heylighe ghemeynte ende gebruyck
 des Nachtsmaels wt sluytet / den welcken God nu voor eenen

Godt en wil
 niet dat zijn
 Kerck regue-
 renser sy als
 hy selfs is.

Die bypas-
 crijstē verus-
 sende boes-
 uaerdicheit
 bedriegen
 haers selfs
 ende liegen
 den heyligē
 Geest.

Coninc
 maecte boet
 van Achab
 werdt niet
 gantschlick
 van Gods
 verworpen.

D i j soen

Wat de ghe-
ne die ghe-
sondicht
heeft die dis-
ciplin be-
hoort aen te
nemen.

Watmen
voor nut-
tept becoet
so men die
gheliche
disciplin
gortwillich
aen nemen
de is.

Boetnaer
dich opdt en
can niet zijn
sonder ken-
nisse der
sonden.

Kenisse is
sonden roet
wat die wet
Gods.

Wat groo-
ter straf den
gene die ha-
ren naesten
irgeren/ vers-
dienen.

Maer voor
het een boet-
naerdich
sondaer
brachten
moet.

soen hout/ Ja met het lichaem en bloet/ijns soons/spijst ende
voedet: Maer laet ons nu oock den ghenen aensien/ vanden
welken hier wert gehandelt/ op dat wy/ hoe de disciplin aen-
genomen en gedragen sal worden/ mede leeren mogen. Dese
heeft voorwaer zijn sonde bekent / grondelick leetwelen daer
voor gehad/ en van gantscher herten verslagen zijnde/ heeft
met gedult die straffe die hem vander kercken opgelept was/
gedragen. Hier wt heeft hy groote nutticheyt vercregen/ als
te weten: dat hy met God versoent is/ en Paulum die welcke
hem eerst verclaecht hadde tot eenen patroon en voorbidder
become/ Ja hi is een gedenckwaerdich exemplaar der genade
Gods gheworden/ wt den welken oock hyden daech/ die
sondaers/ die welcke vaten des toorns en der schanden te zijn
schijnen/ troost scheypen mogen. Also hebben oec certijts ge-
daen die heylige mannē Gods/ die welcke haer niet gescheet
en hebben (als vergheten hebbende haer waerdicheyt) hem
selfs der berispinge des Goddelicken woorts te onderwerpē/
ghelijckmen sien mach aen David: de welcke daer mede niet
en is content geweest/ dat hy de Prophete Nathan zijn schult
bekende/ maer hy heeft oock inden Psalmen/ die welcke hy
der gantscher kercken te singen naghelaren heeft/ bekent: op
dat/ ghelijck hy een Auteurs was van een publick schandael
en argenis/ hy oock also met zijn selfs exempel/ allen mensche
die warachtighe boetwaerdicheyt/ waer recommanderende.
Maer dat selue en sal nimmermeer mogen geschiedē/ sonder
warachtighe en ernstliche kennisse der sonden/ dewelcke wy
wt die Wet Gods vercrijgen moeten/ en daer by ghedencken/
wat een groote sonde dattet is / die kercke Gods ergeren en
bedroeven: Want so oock die gene/ die een cleyn kint erghert/
eener grouwelicker straffe weerdich is: wat sal dan den ges-
nen wedernarē/ die welcke der gantscher kercken/ een quaet
exempel heeft ghegeuen? Die nu dit wel ter herten nemen en
beweghen / den seluigen en mach gheen strengicheyt te groot
zijn/ ende sullen daerom gaern lijden/ wat God die Heer van
henlieden is ernstchende. Maer ghelijckmen hier schuldich is
te verhoeden alle gheueynstheyt en hypocrisi/ also moeten wy
ons oock voor desperatie en vertwijfelinghe wachten op dat
het ons niet en gae/ als Cain/ Paul en Judas. Ende hier zijn
voor anderen in perijckel en groote geuaerlicheyt/ die welcke
haer

haer toevlucht nemē tot haren ergen satisfactie/ en genoeg-
doeninghe/ also of door die selue hare sonden moesten wtghe-
dillicht worden. Ende wat sullen sy doch hier anders vindē/
also het ghene/ daer deur sy te meer sullen moeten verschrikt
worden: aenghesten oock die alderheyligste bidden moeten/
seggende: gaet Heere met uwen knecht niet int oordeel/ Item
vergheeft ons Heer onse schult? Daerom moeten wy onsen
toevlucht tot den thron der ghenaden nemen/ aen Gods be-
loften ghedencken/ ende het verdienst Christi/ (die welcke alle
menschen/ tot hem roept/ ende niemant tot hem comende/ wt-
stoot) aensien/ ende ons des seluen troosten.

Daer op
boetuer-
dich sijn
daer sijn en
wat hy doe
moet.

Het derde Capittel.

Ghetranslateert vvt die voorrede der commentarien R. Gualteri,
ouer den eersten brief Pauli, tot den Corintheren: gheschreuen
aen sommige Bischoppen in Enghelant: Vvaerinne dese dry stuc-
ken geleert vvorden.

Ten eersten: Dat in der sichtbaerlicker kercken Godes, altoos hy-
pocriten, en openbare sondaren zijn geveest: ende die vromen
haer nochtans, van die selue niet en hebben gescheurt: daerom
ons ooc van der kercken, om sodaniger lieden vvillen te scheu-
ren, niet en is toegelaten.

Ten tvveeden: Dat die kerckendienaers eenen yegelicken, op die
beproeuinge zijns seluen, sonder onderscheyt der personen, tot
het Nachtmal, nae t'exempel Christi ende Pauli, behooren toe-
te laten: ende niemant daertoe comende, afvvijfen.

Ten derden: Datmen sulcx doende, die Christelicke Disciplijn niet
en veracht: van vvclcke, veel verscheyden formen zijn: Onder
vvclcken die beste is, die vvt Godes vvoot genomen: de manie-
ren eens yegelicken volcx ofte lants geaccommodeert: door die
vvettelicke Ouerheyt geauthoriseert, ende gheexecuteert vvort:
ende der vvclcken eynde is, niet die kercke te verstroyen, maer
by een te houden, ende te vergaderen.

D come ick tot den genen/ de welcke/ of sy wel die Hee-
re/ ende oock die gheheele oeconomie/ ofte regiment
eenigher kercken prijsen/ so maken sy doch haer selfs
wijs/ dat sy in die selue niet en souden moghen behouden/ ofte
salich worden conuen/ daeromme/ dat sy sommigen inde selue
zijnde/ vermercken/ die geen vroom leuen voeren: en dat in die
selue

selue/goeden niet quade vermenget; Jn. Maer die selue soue
 den altoos gedencken aen de parabolen / ende gelijkenissen/
 metten welken die Heere Christus / die conditie zijne strij-
 tender Kercken hier op Aerden is beschijvende / als hy die
 selue (gelijck wy bouen gesept hebbē) den acker/dorichvloer/
 nerte/te. vergelijcket: Wy den welken ghelijckenissen/ so sy
 voeghen worden die exempelē / soo wel des ouden / als des
 nieuwen testaments / so souden sy haest sien / dat hem lypden
 gheen rechte ofte billighe oorsake ghegeuen wort / om haer te
 scheuren. Want wanneer heeftet doch cept om die Kercke
 Gods een sodanighe gedaente gehad / dat inder seluen geene
 sondaers / en menschen van openbaren lasteren beruchtighet
 zijnde / souden gheweest zijn? Souden sy willen segghen / dat
 Abrahams huys van allen lasteren reyn geweest is / so soude
 die onderlinghe twist ofte kijnninghe der Herders van Abra-
 ham/haer lijdē bestraffen: Des gelijcken dat Abrahā selfs/
 Saram zijn wijf te zijn verslaect / Item die halstarchheyt van
 Ismael: ick wil Ioths en zijne dochteren bloot schande ver-
 wijgen: Of souden sy willen verslaecken dat onder Isaac en
 Jacob/geene kerck geweest en is? Ick en soude pimmers niet
 meynen/dat sy alsoo coen waren: en niet te min heeft dese / te
 weten: Isaac / Esau den wederspannighen en verachter van
 het verbont/en aller beloften Gods/tot eenen soon ghehad.
 En ghene / te weten Jacob / heeft tot eenen soon ghehad Ruben
 den bloetschender / Leui ende Simeon bloetgierigen / onthep-
 lighers van de besnijdinghe / Judam den onnerschaembden
 hoereerder: Jae thien sonen die bouē/en haers broeders bloet
 schuldich waren. Ende wat willen sy segghen vanden Israe-
 liten inder woestijnen leuende? Souden sy willen Maronem/
 Eleasarum / Phineem / Josuam / Caleb / en diergelijcken ver-
 doemen / die welcke als paerlen inden stinckenden slijck der
 murmurēden / ende niet alrehande lasterē beuleckt zijnde
 scharen/glinsen ende schijnen. Willen wy comen tot den tijde
 der Propheten/die hooren wy roepen segghende aldus: Alle
 hoofden zijn sieck/ende alle herten bedroeft / vande voetsolen
 tot aen de top des hoofts / en is niet gesont / maer wonden/
 baulen/etter/ende stremen / Item / Hoe ben ick so mager / hoe
 beuick so magher. Ende wederom: Niet ick / en die kinderen
 die wy

Abrahams
 huys is niet
 sonder groo-
 te sepien ge-
 weest.

Isaac huijs
 ist niet vry
 van sonda-
 re geweest.

Jacobs
 huys is vol
 groet son-
 daers ghe-
 weest.

Die Kercke
 Gods inder
 woestijnen
 is vol ghe-
 breck ghe-
 weest.

Wepnich
 kintē ende
 ware Gad-
 salighe zijn
 geweest on-
 der de groo-
 te hoop der
 sondaren
 te tijde der
 Propheetē.

die wy die Heer gegeven heeft/ zijnt een wonderteecken ende
 schouspel in Israel: so die Heere der heyrachten/ ons gheen
 zaet hadt laten ouerblijuen/ so waren wy als Sodoma. Maer
 wie soude willen twijffelen/ dat die wepnighe/ ende seer dui
 ghelaepde/ niet souden warachtighe/ ende rechte leden der al
 gemeyne Kercken (die welke wy inden articulen ons Chri
 stelicken geloofs bekennen/) geweest zijn? En waerom sou
 den wy doch daer aen twijffelen/ die wiyl onder den Godtloo
 sen Achab/ als die valsche Propheten ende onreynne Baals
 papen/ het regiment in Israel in hadden/ Godt die almachtighe
 hem seuen dupsent voor behouden heeft/ de welke hare
 knien voor de Baal niet gebuycht en hadden: die welke noch
 tans Elias selfs niet en cant/ maer Godt ghetuycht van haer
 gheloof ende vromicheyt: Dat selue can oock van allen Kere
 ken tallen tijden gheweest zijnde/ gesept worden: oock vande
 genen/ die vande Apostelen vergadert ende inghestelt / ofte
 aengherecht zijn worden / van den welcken wy nochtans niet
 en lesen/ dat hem yemant vanden Godtsalighen ghescheyden
 hebbe/ ten eynde/ dat hy van ander lieden sonden/ niet besmet
 en mochte worden. Daerom zijn de lieden veel te curieus en
 coen/ den welcken niet ghenoech en is / dat sy die lasteraers
 verdoemen/ ten waer sake/ dat sy ooc die Kercken/ indē wel
 ken sodanige lieden leuen / voor onreyn ende gemeyn hieldē/
 ende also te ghelijck oock verdoemden/ die welke die eeuwige
 sone Godts/ voor de zijnen bekennt. Maer so wy dit seggen/ so
 bekennen wel sommige/ dat sodanige al te seer rigureus ende
 hart zijn/ maer den selue schijnt dat ondragelick/ en een sonde
 te zijn/ die gheener verghiffenis waerdich is/ te weten: dat die
 ghene/ die tot noch toe/ met sonden en openbaren lasteren be
 smet geweest zijn/ niet alleen noch plaetse inder Kercken heb
 ben/ maer oock tot die openbare ghemeynschaps des Doops
 en Nachtmals toegelaten worden: dit schijnt haer liede niet
 alleen onrecht en onbillick/ maer oock een Kerckroof te zijn/
 voor welck te gelijck alle de ghene souden besmet worden/ die
 welke met sodanigen/ in eene gemeenschap ofte vergaderin
 ge te samen comen/ en tot eenen Nachtmal gaende/ haer des
 seluen lichaems ledē te zijn bekennen. En op dat sy niet schij
 nen mochten sulck sonder reden ons voor te werpen/ so houdē
 E sp ons

In die ges
 heelder wo
 ster Kerck
 ten tijde
 lie heeft hē
 die Heer
 noch seuen
 dupsent v
 me behou
 den.

Die kercke
 ter tijde der
 Apostel is
 bedoyne ge
 weest/maer
 die vromen
 en hebben
 haer daer
 niet vā haer
 ghescheut.

1. Corint. 5. **Sy** ons die woorden **Pauli** voer: **So** yemandt is die hem een
broeder laet noemen/ende is een hoererder/ ofte gierichaert/
ofte afgodendienaer/ ofte lasteraer/ ofte dronckaert/ ofte roo-
uer/ met sodanige sult ghy niet eten: wt welchen sy aldus be-
sluptē. **So** het eenen Christen niet en betaemt/ met den genen/
die openbare sondaers zijn/ te eten/ aen een ghemeene tafel:
so mogen sy noch veel min/ tot der tafel des Heeren toegela-
ten werde/ ten eynde/ dat die gene die inder waerheyt vroom/
en Godsalich/ ofte gheloonich zijn/ met hem communiceren
ofte broot breecken. **Maer** dese sonden ghedencken / dat hec
veel eens anders is/ hem onthouden van die onnoodige ghes-
elschap ende vrientschap onvromer lieden / en eens anders/
die selue als sy boete bekeunen/ en met der kerckē/ des Heerē
doot begheeren te vercondighen/ daer van af te houden/ ofte
om der seluen wille/ vander gemeenschap der kerckē afwijse-
ken: Want onder desen beyde onderscheyt **Paulus** niet dwy-
ster/ die welcke verbiedende gemeene spijs met openbaren
sondaers en lasteraers te eten/ nergens gebiet/ dat wijse van
der tafel des Heerē verstootten sullen: maer soo veel het ghes-
elschap der seluen aengaet/ ghebiet hy/ dat hem een veghelick
selfs sal beproeuen/ en niet/ dat wy ons ouer andere mensche
conscientien/ tot rechters sullen stellen: Want die **Apostel** ver-
maent wel aernstlic/ dat niemant onwaerdich daer toe gaen:
de/ hem selfs het oordeel eet ende drincke/ maer hy en wil niet/
dat wy in desen gantschen handelen/ soo veel onse eygen salic-
heyt belangt/ van anderen menschen / het zy pporrijen ofte
openbaren sondaren/ sochtuuldich zijn sullen/ als of wy doot
hare onreynicheyt/ ons sonden besmetten mogen. **Wy** beken-
nen wel dattet een werck der liefde is/ dat een vegelijc/ vrien-
delijck en aernstelijck/ de gene vermaent/ die welcke hy merct/
dat sy in eene sodanige sake moet willich / ofte achteloos zijn/
en vanden welcken te besorghen is / dat sy haer vrentelijck/
met verderf der ewiger salicheyt/ mede indringen: **Maer** de
wijse het ons onbekent is/ hoe een vegelijck als dan zy / als hy
tot die gheestelike maeltyt gaet/ sullen wy niemant gebiede/
maer een vegelijcken zijns selfs oordeel laten zijn beuolen.
Ende/ de wijse hier niet vande gemeenschap des lenens ende
seden/ maer der heplighen dingen ghehandelt wort / so ist een
omutte

Die woor-
den Pauli
van niet te
eten met de
sondaers hoe
sy te verstaen
sijn.

In het ghes-
elschap des
nachtmals
wort die be-
proeuinge
zijns selfs
alleen ghes-
chiedt.

In het
Nachtmal
worden die
geloonighe
niet besmet
hande ghes-
elschaps
der sondaren
en hypocri-
ten die mede
dat selue
wterlich ge-
nieten.

omutte en niet waerdige so:chvuldicheyt / die ettelicke men-
schen quelt / dat sy der onvromen luyden sonden / niet deelach-
tich worden / ofte niet den seluen / tot een lichaem gedijen. Want
so de ghene / die tot noch toe een quaet leuen gheleert hebben /
nu warachtelich / en wt herten grondt bekeert zijn / soo zijn sy
oock waerdich / dat sy met den Godsalighen / ghebruicken de
gemeynschap des lichaems en des bloets Christi / en zijn wa-
rachte leden vander Kercken Christi: Maer ist sake / dat sy
Godtloose pocruten zijn / so connen sy wel die Kercke bedrie-
gen / en der seluen Sacramentē misbruicken / maer sy en be-
hooren gheensins tot der seluen Kercken gemeynschap / ende
daerom hebben oock die Godsalighen met hare Godtlooshe-
heyt niet te doen / maer hem selfs / en niet eenen anderen / eten
sy het oordeel. En wy en sullen niet meynen / dat die Apostel
sonder reden dat also ingestelt hebbe / want hy wiste wel wat
Christus gedaen hadde / die welcke zijne discipulen (noch met
veel sonden / te weten: met hoonaerdicheydt / eergiericheyt / en
afgunsticheyt / besmet / en met vermetelheyt opgeblase zijnde)
niet alleene tot het eten van het Paeschlammeken / maer oock
tot zijnder geestelijke tafelen heeft toegelaten: Dewelcke ooc
Petrus / die hem haest daer na versaken soude / niet en heeft
wtgessloten: ick wil Judam verwijsen / den welcken hy eenē
dief en schandelicken verrader te zijn / seer wel wiste. So en
wilde dan Paulus niet strenger geacht zijn / als zijn Heer en
meester Christus / op dat hy misschien niet wech en dreue ofte
verstiet / die welc Christus selfs mildelich tot zijn Nuontmael
is noodende: En dat hy den seluen die wtwendige teecken / niet
versaecte / die welcke Christus selfs met zijn eyghen lijf en
bloet / tot het eeuwige leuen te spijisen gewaerdiget heeft. Maer
ick weet dat etlichen segghen / Judam daerom niet te zijn wt-
ghesloten / de wijs zijn sonden noch verborghen was / en hi noch
geen publiick ofte openbaer argernis hadde gegeven. Maer
hoe seggen sy / dat sulcx verborghen soude geweest zijn / so doch
die ewige soon Godts / die warachtige ondersoeker der her-
ten sulcx met ernstelicken woorden hadde geopenbaert: Maer die
discipulen (seggē si) en wistē niet / vādē welckē hi was sprekēde.
Maer wat is daerō gedaen / voorwaer des te grooter was het
perikel / so verre si luydē anders met zijne sondē sondē hebben

Christus
heeft zijn dis-
cipulen met
veel sonden
belade zijn
de / tot zijn
Nachtmael
toegelaten.

Daerom
paulus niet
regereijser
en heeft zijn
willen als
zijn meester
Christus.

Die sonde
Juse was
Christus niet
verborghen.

E ij

connen

Da die son-
de Jude die
Apostelen
hadde int
Nachtmael
mogen be-
smeere/was
het pericu-
lofer datte
Judas ee-
nen sodani-
gen sondaer
niet en be-
kenden/dan
sy hem be-
kent hadde.

Die sonde
der Aposte-
len/warke
dier tijt/als
sy het nacht-
mael hielden
niet verbor-
gen. Die wyl
Christus de
genedieouer
te tafel des
nachtmaels
sondichden
nieren heeft
dan het
Nachtmael
afgehouden/
so betaemt
ons veel
min af te
houden de
gene/die tot
te tafel des
Heere comen.
In bedie-
ninghe des
nachtmaels
mogen wy
doen dat
Paulus ge-
daen heeft.

Die staet
der kercken
tot Corinto
seer bedor-
uen ten tij-
den Pauli.
Weel ver-
schepden
sonden heb-
ben geregeert
inder kercke
tot Corinto.

connen besmet worden / dewijl sy hoorden / dat die verrader
mede aen de tafel was / en nochians des seluē gemeynschaps /
so veel het wtwendige gebuyck aenginck / niet en conde ver-
hoeden. Ende ofte sy wel niet en witten wie hy was / soo en
condt hen doch niet verborghen zijn / wat een schrickelike ar-
gernis daer wt soude comen / so Christus van zijn ergen hups-
ghenote discipel / worde verraden. Doch desen onsaligen Ju-
dam ouer geslagen / wat sullen wy van den anderen discipulē
leggen: Was haer eergiericheyt / (de welke na so velen / ende
aernstelicken vermaningen / in een openbare twistinge wt-
brack) verborghen? En wat can doch voor redē voortgebracht
worden / die ons soude bewegen / om die ghene vant gebuyck
des Nachtmaels af te houden / de welke wel eerst gronwelic
gesondicht hebbē / maer nu met warachtige belijdenisse haer-
der sonden / haers Heeren en salichmakers Jesu Christi wel-
daden en geloouen / bekennen: ouermits doch die Heere selfs /
die gene heeft toegelaten / de welke middē inde heylige actie /
dat is / ouer die tafel daer sy het nachtmael hielden / sondichdē /
en die daerom een scharpe en heftige straffinge verdient had-
den. Maer latet nu also zijn / datter een verborghen oorsaeck ge-
weest is / die welke Christus geuolcht heeft / en die hem daer-
om betaemt heeft / welc ons alsoo niet en soude betamen: soo
en soude doch niemant als ick achte versaken connen / dat wy
niet en souden mogen doen het gene / dat Paulus inder kerc-
ken tot Corinto ghedaen heeft / als hy haerlieden op die eer-
ste instellinghe des H. Nachtmaels gewesen / ende wat in des
seluen gebuyck / so wel vande geheele kercke / als van een pe-
ghelick insonderheyt geschieden soude / geleert heeft. Wy wes-
ten dat die staet der seluer kercken seer bedoruen geweest is /
en dat niet alleen weynich / maer ooc seer veel / iae het geheele
lichaem / dat is / die gantsche gemeente / vol groote dwalingen
en sonden hebben ghesteken. Want het is minners seker / dat
eenighe clappaerts ofte kunstelike sprekers van mensche-
licher wijsheyt / die reyne leer / met haer eyghen ghedich-
ten ofte goetduncken verualst / ende die kercke hadden ghe-
seheurt: afgunsticheyt / twist / en tweedracht (wt den welckē
huuagie / ende dierghelicken sonden en sonden) waren by
hem luyden ghemeyn. Daer waren sommighe die welke om
dinghen

binghen van cleynder waerden twisteden voot den heydens-
 schen vverscharen: welck een seker argument en tecken was
 van conder liefde/ ende onuerlaedelicker giericheydt. Hoeres-
 rie hadde by haer lieden die heerschappie. En wie soude mep-
 nen / dat vrouwen vercrachtighen / en ouerspel niet en worde
 bedienet / daer die stief soon onbestraft / gemeynschap hadde
 met zijnder stiefmoeder / van welcken laster wy doch weten/
 dat oock sommighe ongeloouige Heydenen / eenen gronwel
 gehad hebben? Ende op dat het minners aen sonden niet en
 mochte gebreken / so waren veel die Paulum bespotteden / zij-
 ne sendtbrieuen bitterlicken versmadē / met den Godesdienst /
 ofte (eygentlicker te spreken) afgoderie der Heydenen / ghes-
 meynschap hadden / ende mede gasten vander diuuelen tafe-
 len waren / en nochtans met den waren geloouigen / totter ta-
 fel des Heeren quamen / der welcken rechten ghebruick sy
 openbaerlick also bedouwen haddē / dat het Nachtmael (welck
 by den gheloouigen altoos in grooter waerden behoort ghes-
 houden te worden) van een ghemeyne onerdadighe maeltist/
 gheen different ofte onderschept en hadde. Ick wil swijghen/
 die heydensche manter van clepdinghe / de welke / soo wel die
 mannen als vrouwen / inde heylighe bycoemste gebruykten:
 onnutte vermetelheyt ende hoochmoedicheyt vanden gauen
 des heylighen geestes: onnutte disputatien vande opstandin-
 ghen der dooden / met der gelijcken veel andere dingen / die in
 sodanighe corruptie ofte bederninghe der heyliger oeffenin-
 ghen moesten geschieden: Niet te min / so heeft Paulus noch-
 tans onder den seluen / eene kercke Gods te zijn bekent / ende
 niemant / dat hy hem vande selue scheuren / ofte afwijckē sou-
 de / geraten. Ende als hy het wettelick gebruyck vant heylighe
 Nachtmael / wederom by hen luyden wilde vernieuwen / soo
 en heeft hy gheen curieuse ondersoekinghe / (daer mede die
 Predicanten / ofte Ouderlingen ander menschen conscientie
 ondertastē / ende weet niet met wat satisfactie ofte genoech-
 doeninge / de gene die ghesondicht hebben beswaren souden)
 ingestelt ofte beuolen: maer het is hem genoech gheueest / so
 een veghelick hem selfs examineerde / en beproefde / op dat hy
 niet onwaerdich comende tot dese heylighe maeltist / hem selfs
 aent lichaem ende het bloedt Christi / schuldich maken mochte.

Paulus he-
 kent die be-
 doene kerck
 tot Corinto
 een kerck
 Gods te
 zijn ende en
 heeft nie-
 mant gera-
 den om hē
 vande selue
 te scheuren.

Paulus
 heeft alleen
 die beproe-
 uinge zijns
 selfs geuoz
 deri.

E. iij.

Hier

Die Kerck
in Galatia
ten tijden
Pauli seer
bedruken.

Paulus
noemt die
kercke in
Galatie een
kercke Chri-
sti en straft
die byome
niet / dat sy
niet den on-
byomen in
die bergade
enighe cude
tot het ghe-
bruyck des
nachtmals
quamen.

Waerom
wy het er-
bey Pauli te
achtcrvolge
schuldich
zyn / in bedie-
ninghe des
heylighen
nachtmals
Mer si leer-
den menat
vant nacht-
maal af te
hande wert
die disciplijn
niet veracht
ofte verwor-
pen.

Die mis-
bruyck der
disciplijn
werdt bes-
traft.

Hier by sommelt mogen voeghen het exempel der Kercken in
Galatia / die welke Paulus van groote dwaesheyt en onfin-
nischeyt beschuldicht / daerom / dat sy haer hadden laten bren-
gen in een ander Euangelium : ende met het ghene dat sy die
gherechtigheyt des Wets / met den gelooue aen Christum ver-
menghende / hem selfs Christum onnut ghemaecht hadden.
Ende wie soude doch willen gheloouen / dat soodanighe luy-
den / die den waeren ghelooue aen Christum (door den wel-
ken die menschen alleen in een Godsalich leuen ghehouden
worden) by nae gantschlick te niet ghedaen hadden / van ver-
schepden souden vry souden gheweest zyn : Voorwaer soda-
nighe wonderlike berispers / die welke ons huydensdaechs
veel te doen maecten / souden ghesept hebben / dat men soda-
nige als dese Galateren / ende Corinteren waren / verre van-
de Godsalighe ghemeynschap sout wech ghedreuen hebben.
Maer Paulus / die wel wiste dat hy niet tot verstroepē / maer
veel meer tot versamelen / van Christo gesonden was / noemt
sy noch niet alder eerwaerdicheyt te zyn die Kercke Christi:
En die gene die onder hen luyden een goet genoelē van Chris-
to en zynen woorde hadden / haer oock in leuen wel en Chris-
telick droegen / die en bestraft hy niet daerom / dat sy inder an-
deren vergaderingen quamen / ofte met hen luyden het Nuōts-
maal hielden. Waerom wort het ons dan qualick afgenomē /
so wy deses Apostels saechtinnicheyt navolghen / op dat die
Kercken inde eenicheyt des geloofs te meer verbonden wor-
den / ende niet eenige van wegen sommiger wilsicheyt ges-
erghert zijnde / vander Kercken afwijcke / ofte hem lijden doot
innerliken haet verderuen / ende die kercke alsoo teghen het
gebodt Christi scheurē. Maer dit nu alsoo genoelende / en wil-
len wy daeromme die disciplijn niet verachten noch verwers-
pen : aenghesien sonder dat seluighe soudt / die gemeene wel-
taert der kercken niet bestaen / noch onder der seluen leden /
vriede onderhouden mach worden. Doch wy en comen die
niet louen / die gheen ander form van Disciplijn aenrechten /
als een soodanighe / die welke met een onnodighe verexin-
ghe der consciencien / die ghene / die boete doen sullen / quellet:
en eertijts oorsaeck vanden satisfactie ofte genoegdoeninge
geweest: die Wettelike autoritept des Magistraets besmet
ende

ende te niet ghebaen: en der Bisschoppen macht alsoo hooch
 verheuen heeft / dat sy oock den allermachtichsten Coningen
 ondragelijck geworden is. Daer zijn veel en verscheyden ma- Weel ende
verscheyde
formen ont
die disci-
plin te ge-
bruyken.
 nieren om die disciplijn te onderhouden: maer onder desen al-
 len/ist die alder sekerste/die wt Gods heylighe woorde geno-
 men/der natuer/complexien/ende manieren eens peghelijs
 lants ofte volcs / gheaccommodeert/ door die authoriteyt des
 Magistraets beneelticht / ende gheexecuteert wordt: ende der Welcke dese
beste form
der disci-
plin vā als
ien sijn.
 welker eynde is/ dat de gene/ die welcke/ ofte door verschey-
 denheyt der opinien / ofte roculositheyt des leuens/ ofte oock
 wel al te seer groote rigureusheyt souden verbijsteren/ inde
 geselschap der Kercken onderhoude mochten worden. Daer-
 omme en ist niet also seer die strengicheyt/ als een aernstelicke
 saechtinnicheyt van noode/ dat niemant lichtneerdelick van
 het lichaem der Kercken afgesnede worde/ ofte wy selfs door
 eenen ontijdigen puer / vander Kercken ons scheuren om der
 genen wil/ de welcke/ of sy altoos ongeneselic sijn souden/ wy
 niet en weten: ofte/ of sy also waren/ nochtans niet minder pe-
 rijckel gediagen/ als afgesneden mogen worden gelijck Chri-
 stus ons inde parabel vant oncrupt is vermanende. Dat dese
 manier van doen ooc eertijts den heyligen vaderen geualen
 hebbe/ dat can so wel wt het getuygenis van veel anderen/ als
 oock des heylighen Cypriani ghemerct worden / des welcken
 woorden wy vinden int derde boec zijnder Sendtbriefen inde Niemant
lichtneer-
delick te ban-
ne/ ofte ooc
hen seif te
scheuren.
Want vee-
rijckel is die
soudaers te
diagen dan
af te snide.
 derden brief. So inder Kerckē (seyt hy) oncrupt schijnt te we-
 sen/so en sal nochtā onse geloof/ en liefde/ daer door niet ver-
 hindert worden/ dat wy daerom vander Kerckē souden wijse-
 ken: Jae wy sullē veel meer werken/ dat wy goet coen saepē
 mogen/ op dat/ als die vrucht in des Heeren schueren geoert
 wort / wy voor onse werck en arbeit/ loon mogen ontfangen.
 Die Apostel seyt in zijn Sendtbrief aldus: In een groot huys
 zijn niet alleen gouden en silueren/maer ooc houten en aerden
 vaten/ en der seluiger sommige tot eeren/ en sommige tot on-
 eerē/laet ons vliet aenwendē/ en so veel mogelijc/ daer na ar-
 beydē/ dat wi eē goudē ofte siluerē vat wordē: maer die aerde
 vaten breken/ dat coemt dē Heere alleē toe/ dē welckē ooc die
 ijsleren staf gegeuē is. Die knecht en can niet groter sijn dan
 die Heere: en niemāt en sal hē toepgenē/ dat de vader alleē dē
 soen.

soon heeft ghegeuen: dat hy dencke ghenoech machtich en be-
 quaem te zijn/ om den doirchvloer te reynigen/ en te supnerē/
 en het coren vant raf/door menschelick oordeel af te schepden:
 dat is een hoonerdige opstinaetheyt/en eē Gedillose vermes-
 telheyt/ van een boos en verkeert oordeel/ en wt raserije aen-
 genomen. Ende de wijse sommige altoos meer de heerschap-
 pie/dan het billich is/ aennemen/ so vernallen sy selfs vander
 Kercken: ende de wijs sy haer selfs ouer die mate verheffen/
 so verliezen sy het licht der waerheit/zijnde verblint door haer
 eygen opgeblasenheyt. Dit zijn die woordē Cyprian: dewelc-
 he soo sy desen onsen tijden gheaccommodeert worden/ soude
 lichtelick blijcken/ wie de ghene zijn/die welke dese heylighe
 Vader/met dit zijn segghen is bestraffende. Nu dese dinghen
 hebbe ick niet v seer waerde Vaders in Christo/ communice-
 ren willen: eensdeels daeromme/dat ic geacht hebbe/dit mijn
 van deser saecken ghenoecken / v luden niet onaengenaem te
 wesen: aengesien/ghy luden eertijcs met sodanigen mensche
 te doen gehadt hebbē/de welke/als sy met een al te seer groo-
 ten puer ende rigureusicheydt die Kercke in Engghelandt/ tot
 eene sodanighe form/ als sy die selue by haer selfs/ in haer ey-
 gen gemoet afgeschildert hadden / wilden brenghen/ den vrie-
 den voor een tijt langh hebben verstoort: den welcken nu we-
 deromme van v vercreghen zijnde / wp v lieden van herten
 gunnen/ &c.

Wat boor
 luden/den
 lieden der
 Kercken in
 Engghelandt
 boor eenige
 jaren vers-
 troort hebbē

Het vierde Capittel.

Van vvoorde tot vvoort ouergefet vvt den Homolion R. Gualteri,
 ouer die vvoorden: Als die tijdt gecomen vvas, sat hy ter tafelen
 met den tyvaelven, Luc. 22. Homolie 39. fo. 508. Vvaerinne de-
 se tyvee stucken gehandelt vyorden.

Ten eersten: Vvat voor communicanten, ofte tafelgenootē, die Hee-
 re Christus in zijn eerste Auontmael hebbe gehad: en ouermits
 Christus niemant van denseluen, daervan heeft vvtgesloten dat
 het dan den Predicanten veel min betaemt, yemant van den ghe-
 nen, die het begeert te gebruycken vvt te sluyten: aengemerckt
 die Sacramenten, niet om die kercke te scheuren, maer veel meer
 te vergaderen, ende met malcanderen in der liefden te verbindē,
 inghestelt zijn.

Ten

Ten tyvedden! Oft vvel tot het gebruyc van den Sacramenten, ooe mede hypocriten ende sondaers komen, dat sy nochtans door die selue, niet gheprofaneert ofte te niete gedaen: noch die Godtsaligen, van haer, te vverten, den ongerechten en hypocriten, niet beulect, ofte veronreynicht vvorden: Daerom een yegelic, hebbende een goede consciencie, van zijn eygen gelooue, zijnen naasten Godes oordeel sal beuolen zijn laten: behoudelic doch dat hy hem broederlic bestraffe en vermane: gelyc sulcx David: die, Propheten ende Apostelen, Ia Christus selfs gedaen hebbē: maer nochtans hen selfs, om der sondaren vvillen, niet gescheurt, ofte van den H. Godtsdienstē hen onthouden: noch die vromen sulcx te doen, geleert ofte vermaent hebben.

Al hier beschrijft ons eerstelick Lucas die manier vant heylige Nachtmael/ inde welcke manier van doen/ eentghe dinghen begrepen worden/ die niet weynich tot onser wijsinghe van onsen ghelooue ende leuen dienen. **T**e eersten/ wert aengewesen wat voor gaste Christus in dit Auontmael gehadt hebbe. En als die ure gecomen was (seyt Lucas) sadt hy aen die tafel/ en die twaelf Apostelē met hem. Welcke/ en hoedanige lypdē die twaelf Apostelē wel eertijts geweest zijn/ dat leeren ons ouer al die Euangelisten/ daer is voorwaer in haer lypden geweest groote onwetenheyt der hemelscher dinghen/ en der verborghenheyt des rijcx Christi/ welck sy meenden dattet aerts/ heerlick van macht en rijckdomme zijn soude: en dat sy lypden/ in dat selue rijck machrich en heerlick werden souden. Dese dwalinge maecte onder hen lypden seker loersheyt alsoo/ dat deene ouer den anderen verheuen te zijn begeerde: hier wt zijn twistinge ofte kiuagie vāde hoocheyt/ onder haer lypdē geseen/ die welcke niet lange daer nae/ ouer der taefel daer sy het Nachtmael hielden/ zijne (als wy haest hooien sullen) vernient worden: en dese sonden zijn haer lypden gemeyn geweest. Maer Petrus is ouer dit al/ noch daer toe vermetel geweest/ door die welcke vermetelheyt/ hy zijn mede Discipulen genoegh was stontelijck versmadende/ iaz hem ooc Christo Jhesu seluer (die hem trouwelick vermaende) hartnechelick tegensstellende. Hier toe is ooc Judas gecomen/ den welcken die duvel nu gantschelick had ingenomen/ ofte beseten/ en die welcke geronspireert hebbende met die ouerste

In den Apostelen zijn groote sepiē geweest/ als sy het nachtmael ontfinghen.

Petrus hee Nachtmael ontfangde was vol gesbrecken.

Judas gantsch gods loos en bars den duvel beset/ is inde ten tafel genoot vā Nachtmael Christi.

A vande

vande Priesteren/ alle ghelegghenheyt sochte/ om Christum te verraden: den welcke oock Christus seer wel wiste/ dat hy/ in eene onheylsame boosheyt en bederf/ soude geraken. Nu dese lieden/ zijn in desen alderheyllichsten/ ende der verborghenheyt vol zijnde/ nachtmael des soons Godts gassen/ gheweest. Welcken nu van desen allen heeft Christus buypen ghesloten/

Christus en heeft niemant van den Apostelen hoe groote sondaers dat sy waren vande Nachtmael wtgesloten. Christus buypet der Discipulen wiet bestraft.

Die discipulen is van nobel: maer onder het deksel van die selue/ en de behoort het Nachtmael niet misbruyckt te worden. Tot wat eynde het Nachtmael van Christus ingestelt sy.

Christus Judas tot syn Nachtmael toelaten/ ende en prophaneert dat selue niet. So die hyprocriten listich/ die hare sonde bedecken/ de/ tot het Nachtmael

Ende welcken heeft hi verwoopen? Welcken heeft hy het ghebruyck des Paellams te eten/ ofte het teyckē zijns vleesch en zijns bloets te genieten/ afgheslagghen? Doorwaer die Enangelisten en seggen nergheens hier van: daer wt wy besluyten/ dat die luyden alte seer vrienelmoedich zijn/ die welcke veel lijden van het Nachtmael des Heerē afhondē/ welcher boosheyt niet also wel bekend en is/ en vander welcker bekeeringe/ niemant noch en heeft te wanhopen. Dese luydē wenden voor de kerckelicke disciplijn/ sonder de welcke die kerckē niet bestaen en mogen/ en wy seggen oock dat die selue van noode sy: maer wy en connen niet sien/ met wat reden het Nachtmael des Heeren/ tot een verkeert eynde soude ghebruyckt worden/ also/ dat het een instrument werde der wilsuytinghe vande kerck/ het welck doch Christus heeft ingestelt/ dat het dienen soude om die kercke te vergaderen/ ende te behouden: iae dattet een bant zijn soude/ vande eenicheyt der kercken. Maer sy seggen/ dat die Sacramenten geprophaneert/ ende te niet gedaen worden/ somen die onwaerdigen soude willen toelaten: ende dat haer gemeynschap/ anderen oock schadelic sy/ die welcke door die selue/ in een lichaem met hen luydē vereeniget worden. Maer ick segge wederom daer teghen/ dat gheen van bejden geschiet. Want die gene die het eerste van dit willen staende houden/ te weten/ dat de sacramenten gheprophaneert ende te niet gedaen worden/ somen se onwaerdelick ghebruyckte: die selue sonden oock daer met seggen willē/ dat Christus zijn Nachtmael geprophaneert en te niet gedaen hadde/ als hy Judas tot dat selue heeft toeghelaten/ Doch sy sullen seggen: dat des seluen sonde niet openbaer sy geweest. Maer hoe connen sy dat seggen/ so het doch Christus seer wel wiste/ en dat selue synen discipulen ouer tafel noch sittende/ gaf te kennen. Of sullen wy segghen/ dat de ghene alleen deser tafel onwaerdich zijn/ de welcke haer sonden niet weten bedeck-

bedeckelijck te doen ofte houden / ende daer toe vry souden
 comen mogen / die hypocriten / die alles te discimuleren / ende
 te verpsen / meesterlich geleert hebben : So Christus Judam
 mochte toelaten / den welckē hy wel wiste / dat hy van so groo-
 ten argernis / die selue ure / ofte tijt / een autoor werden soude:
 ende die welcke niet lang daer nae den ghelooenen verwoyde /
 ende met voeten ghetreden hebbende / so wel met lichaem / als
 der sielen / vergaen ende bederven soude : wat soude dan mo-
 ghen ges-
 laten worden
 sonder bes-
 smettinghe
 der vromē /
 so machme
 oock die ge-
 ne / die alsoo
 haer sonden
 niet bedeckē
 comen / toe-
 laten.
 Comende
 tot het
 Nachtmael
 belofstmen
 met de selue
 daer (so veel
 menschen
 daer tū be-
 hoorde te oer-
 veelen) hoer-
 te dede / en
 hem vā her-
 te te bekerē.
 Die geloo-
 uigē comē
 de met den
 hypocriten
 en sondaers
 ten Nachts-
 mael / werde
 harer sonde
 niet deel-
 achtich.
 Wat die Sa-
 cramenten /
 en tot wat
 eynde sy ins
 geset sijn.
 Die hypoc-
 criten ende
 sondaers
 geenē gelo-
 ue hebbede /
 werden wel
 der wterlic-
 ker teycken
 mede deel-
 achtich /
 maer met de
 godsaligen
 mogē sy niet
 een lichaem
 worden.
 Ghien peris-
 kel ofte con-
 scientie te ma-
 ke daer ge-
 benelc is.

bedeckelijck te doen ofte houden / ende daer toe vry souden
 comen mogen / die hypocriten / die alles te discimuleren / ende
 te verpsen / meesterlich geleert hebben : So Christus Judam
 mochte toelaten / den welckē hy wel wiste / dat hy van so groo-
 ten argernis / die selue ure / ofte tijt / een autoor werden soude:
 ende die welcke niet lang daer nae den ghelooenen verwoyde /
 ende met voeten ghetreden hebbende / so wel met lichaem / als
 der sielen / vergaen ende bederven soude : wat soude dan mo-
 ghen ges-
 laten worden
 sonder bes-
 smettinghe
 der vromē /
 so machme
 oock die ge-
 ne / die alsoo
 haer sonden
 niet bedeckē
 comen / toe-
 laten.
 Comende
 tot het
 Nachtmael
 belofstmen
 met de selue
 daer (so veel
 menschen
 daer tū be-
 hoorde te oer-
 veelen) hoer-
 te dede / en
 hem vā her-
 te te bekerē.
 Die geloo-
 uigē comē
 de met den
 hypocriten
 en sondaers
 ten Nachts-
 mael / werde
 harer sonde
 niet deel-
 achtich.
 Wat die Sa-
 cramenten /
 en tot wat
 eynde sy ins
 geset sijn.
 Die hypoc-
 criten ende
 sondaers
 geenē gelo-
 ue hebbede /
 werden wel
 der wterlic-
 ker teycken
 mede deel-
 achtich /
 maer met de
 godsaligen
 mogē sy niet
 een lichaem
 worden.
 Ghien peris-
 kel ofte con-
 scientie te ma-
 ke daer ge-
 benelc is.

Maer dat nu sommige segghen / dat die andere alle / die
 met sodanigen tot der tafel des Heeren comen / haerer sonden
 deelachtich souden wordē / dat is (op dat ick niet meer en segge)
 veel te vruelmoedich gesproken : Want hier (ghelijck wy tot
 anderen tijden veel reysen gheleert hebben) en houtmen niet
 die gemeenschap der sonden / maer der sacramenten : die wel-
 ke Godt ghewilt heeft / dat sy seghelen van zijn ghenade zijn
 sonden / ende met den welcken te ghelijck de eenicheyt des sel-
 uen gheloouens beteykent / ende als met een sichtbaerlicken
 bande verbonden worden. Maer dewijl die hypocrite ende
 onboetuaerdigen geenē ghelooene en hebben / soo moghen sy
 wel der wterlicker teycken mede deelachtich worden / maer
 met den Godtsalighen en comen sy niet een lichaem worden.
 ghelijck oock dese met hem luyden / te weten / den Godtloosen
 niet en worden vereenicht / als alleyn soo veel dit teycken aen-
 gaet : die welcke desen / te weten / den Godtsaligen / segelen der
 salicheyt / maer geenē / te weten / den Godtloosen / der wel ver-
 dien ter verdoemenis / warachtige getuygenissen zijn : Daer-
 om en behoene wy ons geē perikel selfs te dichten / daer doch
 sinder waerheyt geen en is. Het is wel waer / dat mē wel naer-
 kelich der Sacramentē misbruyce / en onteeringe sal verhoede.
 maer mē moet ooc toesie / dat wy niet / als wy dese onbedach-
 telickē vliede / der swackē consciētiē verwondē / en eē materie
 vā twist en scheuringe maecte / van het gene / doot welcke die
 eenicheyde soude onderhouden worden / En dewijl Christus

J H

benelc is.

Niemant
mach na
zijn goet
dunckē pe-
mant vant
Nachtmael
tot sluyten
of te toelate.
Daer aen
heut een
Christen sal
late genoe-
ghen.

Dauid be-
claecht hem
vanden wt-
terlicken
godesdiēst/
den welckē
oock die
Godtloose
gebruycten/
wtghefloten
te zijn.

Die Pro-
pheten bez-
straffende
die mis-
bruycke der
Godes diē-
sten / hebbe
haer seluen
vant rechte
ghebruyck
niet afge-
houde noch
anderē dat
sy haer daer
om afhou-
den souden
vermaent.

Mer die
Doop daer
mede die hy
pocriten en
sondaers ge-
doopt wor-
den / wilde
Christus
mede ghe-
doopt zijn.

Daer aen
die Aposte-
len haer ge-
roegē lie-
de.

beuel is / dat wy niet lichtueerdelick oordeelen sullen : soo en
sal hem niemant die Autoriteyt sonder wtghedruchten beuele
Godts aennemen / dat hy in ander menschen conscientie gae/
om die selue na zijn goetduncken / vande ghemeynschap der
kercken wt te sluyten / of toe te laten . Een yeghelick sal hem
laten genoegē daer aen / als hy liet / dat de Sacramentē naer
de instellingē Christi recht bedient worden / en so hy een goede
conscientie heeft van zijn eygen gelooue so late hy andere / die
haren ghelooue bekennen / Godts oordeel beuolen zijn. Doch
vā ampts wegē der Christelicker liefde vermane hy die gene/
die niet also Christelick alst betaemt en leuen. Dit hebben eer-
tijts gedaen der alderheplichsten Dienaren Godts : Dauid
beclaecht hem inden Psalm vande gemeenschap des Taber-
nakels / en der heylighen Godts diensten wtghefloten te zijn/
als der seluer tijt doch / des Coninc Pauls toeghedanen ende
aenhangers (welcher Godtloosicheyt en ontrou hy bestraft)
die selue waren gebruyckende . Die Propheten straffen oock
seer aernstelick / die misbruyck der heylighen dingen / en quade
zedē en manieren tot haren tijde gebruyckelic zijnde. Maer
sy en hebben daerom noyt pēmant / vande ghemeynschap des
Tempels wtghefloten / veel min hebben sy haer selfs daerom
vanden heylighen gebruycken onthouden / om niet deelachtich
te worden ander luyden ongerechtigheyt en sonde. Ende wat
sullen wy van Christo seggen / de welcke / gelijck hy tot zijn ta-
fel toelaet de gene die met so veel en so groote sonden beladen
waren / also wilde hy oock met die doope met welcker het ge-
meyn volck sonder eenich onderschept (onder welcken hy wel
wiste dat eenige Godtloosen / hy pocrijten en onbeetnaerdigē
waren) gedoopt werdē / hy seluer mede gedoopt worden. Die
Apostelen lieten haer oock ghenoeghen daer aen / als pēmant
zijn gelooue aen Christum bekende : en wy en lesen nergheus
dat sy pēmant sonden opgelept en beuolen hebben ander men-
schen conscientie te ondersoeken . Want Paulus als hy te
doen hadde met de kercke van Corintho / inder welcken som-
mige warē die eē seer argerlic leuē leyden / en het Nachtmael
des Heeren schandelick en Godtlooselick misbruycten / heeft
hy nochtans gautsch niet van dese dinghen vermaent / maer
het is hem ghenoech gheweest / dat hy gheboodt hoe een
yeghelick

yegelick hem selfs soude ptoenen/ om niet ontwaerbelyc van
 der tafel des Heeren te eten ofte drincken. Laet ons daer aen
 dan oock ghenoeghen/ op dat wy niet / als wy al te seer sorch-
 noudich en curieus zijn willen / tot twist en scheuringhe inder
 Kercken oorsake geuen mogen. Doch en willen wy hier mede
 niet voorstaen/ noch verdedigen die onreynne honden / en ver-
 hens/ de welcke/ so sy niet verachtinge van goeden/ en Godt-
 salighen vermaningen / tot dese heplige verborgentheyt haer
 selfs indringen/ sonder twijfel God den Heere/ eenen wiaker
 vinden sullen/ die welcke niet wert lijden/ dat die segelen zijn
 der goedicheyt/ ende der kercken eenicheydt/ van hem luyden
 besmet ende met voeten ghetreden sullen worden.

Paulus
 ersicht alle
 die beproe-
 uinge zijn
 seluen.
 Leerende
 van die
 Christelike
 byschopt en
 parocis
 neertmen
 den Godt
 loosen niet.
 Die mis-
 bruyckers
 der Sacra-
 mente wert
 Gode stras-
 fen,

Het vijfde Capittel.

Trouwvelijc ouergeset vut den Commentarien R. Gyvalteri, ouer
 die yvoorden Pauli: Daerom, vwie onvveerdich eet, ofte drinct
 &c. 1. Corint. 11. 27. Vvaerinne dese tyvee stucken gheleert
 vvorden.

Ten eersten: Dat een yeder hemseluen sal beproeuen, en niet sorch-
 uuldich sal zijn voor eenen anderen: also, dat hy daerom, yemant
 tot het Nachtmal, niet en soude vvillen toelaten: ofte hemselfs
 daervan onthouden, om alsoo des seluen sonden niet deelachtich
 te vvorden: Dat sulcx die Donatisten voortijts gedaen hebben,
 vvvelcker dvvalingen, huyden daechs die Vvederdoopers, met
 sommigen anderen vernieuven, tegen die leer des ouden ende
 nieuven testaments, ende die exempelen van allen tijden: Aen-
 gesien die Propheten, Apostolen, Iae Christus selfs noyt sulcx
 gedaen, noch ons te doen hebben beuolen: maer gevuilt, dat een
 yegelick hemseluen, ende niet eenen anderen beproeuen sal, als
 die ooch haer seluen, ende niet eenen anderen onvveerdich etende
 ende drinckende, het oordeel eten ende drincken, en also schul-
 dich vvorden aent lichaem ende bloet Christi.

Ten tvveeden: vvijst hy aen die tijt, vvanneer eerst die ooren bichte
 zy opgecomen: vvaer: van vvat persoonen: tot vvat eynde sy op-
 gericht: vvat quaets, daervut sy geresen: ende vvaerom sy aen
 sommige plaetsen vvederom sy afgedaen vvorden.

¶ iii

Hier

Hier sullen nu sommige voorwerpen ende segghen/wel
 aen/soo hanghet dan die cracht der Sacramenten/ende
 die Goddeliche gelooue/aen den mensche:den welken
 ick antwoorde/seggende gheenins. Want die woorden Pau-
 li/ die hy totten Joden seyt/en zijn my niet onbekent: Wat is
 dan (seyt Paulus) of eenighe van hen ongheloouich geweest
 zijn / sal haer onghelooue / den ghelooue Godes te niet doen?
 dat zy verre: maer veel meer blijue Godt warachtich / ende
 alle menschen leughenaers. Daerom/ghelijck Godt almach-
 tich/door het Euangelium van zijnen loon Christo Jesu / al-
 len menschen die salicheyt vvarachtelick aenbiedet/ende noch-
 tans der seluen alleen/ die gheloouighen deelachtich worden/
 als die andere door haer eygen sonden, in haren ongeloof ende
 hertnackicheyt verderuen: so zijn die Sacramenten warach-
 tiche ende sekere teechenen der verlossinghe / door Christum
 gheschiedt: metten welken Godt almachtich/ die beloftenis-
 sen van zijne ghenade / allen menschen verzeghelt: metten
 welken oock Christus / den gheheelen menschelijcken ghe-
 slacht betuyghet/ dat hy zy dat broot ende drinck des leuens/
 door het welcke wy behouden werden ten eewighen leuen.
 Nochtans ghenieten die ghene alleen die vruchten daer van/
 die het oock te ghelijck met den mond des gheloouens aen-
 nemen: maer niet die ghene/ die van Godloose walginge vol
 zijnde / soodanighe spijs des leuens verwerpen / ende noch-
 tans die teechenen om andere oorsaken wille/na haren eygen
 lust ende moetwil misbruycken: also is dan de schult haerder
 verdoemenisse by hen luyden/ ende die en mach niet God den
 Heere/noch der crachteloosheit zijns Goddelicken woorts/
 ende der Sacramenten toegheschreuen worden. Dit soude-
 men met veel plaetsen der Goddelicken Schriftueren / ende
 ghetuyghenisse der Vaderen connen bewijsen: maer dewijl
 die dinghen/die tot noch toe gheseyt zijn/ genoech zijn connen
 den ghenen / die welke de kennisse der waerheyt van herten
 soecken / soo willen wy nu gaen tot het ander deel van desen
 stuck: want Paulus gaet voort / ende gheeft teghens dit la-
 ster een ghemeyn remedie ofte raedt / in welken van noode
 is/dat haer alle menschen wel ouffenen: want soo wy hier in
 niet wel onderwesen en zijn/ so salt lichtelijck geschieden/dat
 als

God biedet
 die salicheyt
 warachtelic
 aen allen
 menschen.

Die Sacra-
 menten zijn
 sekere teech-
 enen der
 verlossinge.

Die geloo-
 uighen ghe-
 nieten alle
 die vruchte
 ende cracht
 der Sacra-
 menten.

Die oorsa-
 ke van die
 verdoeme-
 nisse der
 Godloosen/
 is dat niet/
 maer se-
 felfs.

als wy het eene laster willen misden/ in een veel andere sullen
moghen vallen / welck wy dan hyndens daechs niet wepnich
menschen sien wederuaren. Want als dese dingen/die wy tot
noch toe verclaert hebben / werden voorghestelt ofte geleert/
soo sijnt der ghenen veel / dwelcke ouertuycht ende verschrict
zijnde in haer eyghen conscientie/ van weghen harer eygener
onwaerdicheydt/ ende voorgaende lasteren/ van tgebruick
deses Nachtsmaels haer gantschelick onthouden / op dat sy
haerlieden des lichaems ende bloedts Christi / niet schuldich
moghen maken. Maer anderen/dwelcke het betrouwen van
eygener gerechticheyt/ stout en vrymoedich maket/schouwen
die openbare gemeynschap om sommiger sondaren wille/die
heen en weder noch/ inden gemeenten ghesien ofte benonden
werden: want dese besorghen / dat sy ghebruickende met den
sondaren t Nachtsmael des Heeren/ ooc harer lasteren sonden
deelachtich worden. En hier wt heeft eertijts die oorenbiecht
haren begin genomen/met die welcke sommige gemeent heb-
ben / te verhoeden / dat yemandt tot der tafel des Heeren on-
waerdelijck gaen soude. Welcker dwalinge hyndens daechs
een nieuwe oorsaek geuen/die welcke onder het decrēl vā die
aenghenamen Christelike disciplijn / die excommunicatie ofte
Ban beschermen/en den seluen so heftich dringen: met welckē
Ban/sy vander gemeenschap des Nachtsmaels wtslypten al-
le die ghene/die welcke henlieden niet en schijnen genoegh be-
proeft ofte waerdich te zijn. Maer wat doet Paulus / die wel-
wiste dat inde Corinthische kerc/ alrehande sonden en lasterē/
die ouerhant hadden en regeerden: met eenē woorde recht hy
wt die dingen van groeter Importantie / en verniet mede te
gelijck/ sodaniger menschen dwalende opinien/ ofte genoelē.
Die mensche (seft hy) proene hemselfs/en also ete hy vā desen
broode/en drinke van desen drinckbeker. Het woordelē men-
sche/gebruickte hy hier na der Hebreenscher wijse van spreke/
voor tgunst dat wy seggen/eenen pegelicken. So is dan dit de
meeninge/te weten/dat het niet van noode is/dat die Christe-
nen gepys ende weder loopen/ vraghende of sy bequaem sijn
te gaen ter tafelen des Heeren: ofte dat sy schuldichlijck
hangen aen andere menschen/of sy namentlick vry en vrank/
mette seluē het broot des Heerē sondē mogen bieke:maer dat

Van waer
die ooren-
biecht harē
oorsprack
hebbe/ ende
wat die ou-
de daer we-
de hebben
verhoeden
wildē.

Wat hynd-
densdaechs
sommiger/
ouder het
decrēl van
die Christe-
lijke Disci-
plijn soeckē
in te voere.

Paulus
wil dat hem
een pegelick
seluer sal be-
prouen.

Wat de ge-
nen die tot
het Nachts-
mael gaen
willen / sy
van noode.

A iij

een

Wat voors
lupde Paulus
hier is
bestraffde.

een pegelick in hem seluen gae / ende hem selfs sal ondersoeken / eer hy gaet totter tafelen des Heeren. Also werden dan met dese plaetse / ofte woorden Pauli / bestraft / die meer / andere menschen / als haer seluen onderstaen te beproeuen. En so sy pemaent ter tafelen des Heeren sien toegelaten werden / dewelcke sy onwaerdich te zijn oordeelen / soo verdoemen sy van sonden aen met een vooroordeel de selue geheele kerck / en scheuren haer van die selue. Also zijn eertijts geweest die

Die dwaling
der Do-
natisten/
werden we-
derom van
den Weder-
doopers op-
gericht.

Die we-
derdoopers
doen / dat
merghens
beuolen is.

Het Nacht-
mael een
bandt der
broederlic-
ke liefde.

Die ander
liefde oorde-
le / verwer-
pen en ver-
doemen/
dat tegens
die liefde.

Die ander
lieden con-
scientie on-
dersoeken
en oorde-
len willen/
onderstaen
te doen dat
onmogelick
is.

Het geme-
consent des
ouden ende
nieuwen tes-
taments/
ende exem-
pel van al-
len tijden/
werde ver-

Donatisten: welker dwalinghe luydens daechs die Weder-
dooperen op die bane brengen / en veel luyde / onder het schijn
van groote heylicheydt verleyden: haer luyden wijsmakende
dat het alsoo soude moeten zijn / op dat sy niet / metten onghe-
rechten een lichaem / en alsoo harer sonden / deelachtich mocht
worden. Dese doen nu het geen / dat hen lieden nergens te doe
beuolen wordt. Want Paulus en ghebidt niet dat wy ander
menschen leuen ende conscientie sullen ondersoeken / maer
dat een yeder hem selfs sal beproeuen. En die woorden Chris-
ti zijn openbaer / daer hy seyt. Oordeelt niet / soo en wort ghy
niet gheoordeelt. Ende dewijle het Nachtmale des Heeren /
een wtwendighe bandt der broederlicher liefde / ons zijn sou-
de / so doet dese luyden het gunt / dat daer van seer vervreemt
is: want die liefde en verdoemt niemant lichtuaerdelick /
maer hoopt veel meer tgoedt van alle menschen: de liefde en
verworpt ofte verstroyt niet / maer vergadert. Sy en draecht
der broederen sonden ende ondeucht niet ouerstrate / noch en
maect wt den seluen gheen openbare schouspelen by den ge-
nen / die haer sonden bekenen / maer dect veel meer die veel-
heyt der sonden / gelijk Petrus / wt de wijsen / spreucken Sa-
lomons / ons is verhalende. Soe onderstaen dese luyden het
gunt dat te doen onmogelick is: want wie weet wat in den
mensche is / als die gheest des menschen / die in hem woont?
Ende die Schriftuer leert ons ouer al / dat Godt een kender
der herten / ende ondersoeker der nieren is. Ouer dit alles /
soo werden oock dese luyden / met ghemeen consent / des ou-
den ende nieuwen Testaments / ende met exempelen van al-
len tijden verdoemt. Want wie vanden heylighen / heeft doch
opt om ander luyden wille / die alsoo vroom ende Godsalich
niet en leefden / als sy te doen schuldich waren / hem vande
besnij-

besnijdinge/ ofte van eenigen anderen dienst Godes/ onthou-
den? Ende op dat wy der Propheten verswijgen/ die metten
seluen gheoffert en Feestdach gehouden hebben/ welker la-
steren sy in haren predicatiē wel neerstich bestraffen. Is niet
Christus selfs opghegaen op den Feestdach te Jerusalem/ en
mede in haren Godes dienst geweest/ en heeft het Paeschē
met haer luden gehouden/ dwelcke hy doch wel wiste/ dat sy
om haer lieden ongetoomder hartnackicheyt wille/ haren ey-
gen ewighen verderue/ seer naest waren. Also en heeft oock
Johannes geen afschrieken vanden Doope gehad/ dē welc-
ken veel hyppocriten/ en veel/ die in openbare sonden leefden
ontfingen/ ende metten welken gedoopt werdē die gene/ die
welcke hy Johannes seluer/ aderen geslacht ofte ghebroetsel
te zijn noemet. En willen wy gaen aensien het eerste Nacht-
mael. Ey lieue/ hoedanich zijn doch gheweest die eerste mede-
gasten Christi: namelick die Discipulen des Heeren? Ende is
Judas/ een dief en verrader/ niet mede onder haer lieden ghe-
weest? noch en heeft Christus den seluen niet wtgefloten: ooc
en zijn die andere Discipulen om zijnent wille niet vander ta-
felen wech gegaen ofte gebleuen. Maer ick weet wat hier die
wederpreekers seggen/ en ons voorwerpen sullen/ namelic:
dat die sonden Jude/ noch te dier tijt verborgē was/ en dat hy
daerom niet en behoorde van Christo verworpen te worden/
en dat die Discipulen daerom niet en behoorden haer te ont-
houden/ om met hem het Nachtmal te ghebruycken. Maer
het is te verwonderen/ dat geleerde ende verstandige luden/
sodanighe wtvluchten soecken. Ende wist Christus niet die
schandelicke daet van Judas? nochtans heeft hy hem eerst
tot het eten van het Paeschlam/ daer na oock tot het Nacht-
mael ghelaten. Ouer dit alles/ so en is oock den anderen Dis-
cipulen niet verborgen geweest het boeuensuck van Judas/
dewijl Christus dat selue met so openbare woorden/ was be-
straffende: en sy luden ooc daerom so hertgrondelic bedroeft
waren. Maer ghi sult seggen/ dat sy luden den antheur van
sodanich werck niet en kenden. En of wy dit nu alles toelie-
ten/ so en helpt doch dat selue gantschelick niet/ onsen weder-
sprekers. Want soo het niet en betaemt/ metten Godtloosen
die gemeenschap der Sacramenten te gebruycken/ so moeste
daer

doemt die
gene die om
ander lups-
den sonden
wille/ haer
vā dē godes
dienst/ ofte
Sacramen-
te onthou-
den.

Christus
heeft het
Paeschē
ande andere
Godes die-
sten/ met dē
onboetnaer-
dige sonde-
re gehoude.

Johannes
en heeft ge-
schrieken
gehad/ van
die doop/
daer met die
sondaers
gedoopt
worden.

Wat voer
gastē Chris-
tus in zijn
Nachtmaal
gehad heb-
be.

Christus
heeft Judā
van zijn
Nachtmaal
niet wtge-
floten/ noch
die andere
discipulen/
en zijn om
zijnē wille
niet vant
Nachtmaal
gebleuen.

Christus
wiste die son-
de van Ju-
das seer
wel/ ooc en
was sy den
discipulen
niet verbor-
gen.

So het niet
en betaemt
met dē god

loosen die daer wt/des te meer perijckels te verwachten zijn gheweest/
 gemeenschap der sacra- aengesien sy niet en wisten / voor wien sy haerlieden voorna-
 mē te ge- melick hadden te wachten. So en ist nu niet alle tgene dat sy
 huyckē/zyū segghen/ of sy werden ghenoech met het exempel des eersten
 die brouen/ Nachmaels ouerwonnē. Maer hier bedriecht veel mensche/
 die hypos- die valsche persuasie van dien/te weten: dat int gebruyck der
 cristen niet kennende/ Sacramenten/ die menschen also vereenighet/ en by malcan-
 in des te deren ghenoecht worden/ dat die ooc mede ander luyden son-
 groter pe- den deelachtich worden/ diwelcke mettē ongerechten en godt-
 rijckel. loosen t Nachmael houden. Maer dese persuasie is gantsch
 Somniger luyden val- siche persua- ydel: want hier en wert geen gemeenschap der lasteren. maer
 siche persua- lie. veel meer der dingē daer onse salicheyt aenhangt / en die daer
 loosen die doē tot bekennisse vā onsen gelooue/ gehoude. Wāt oft schoō
 gemeenschap int Nach- wel hier den godtloosen / die oogē der kercken Godes bedrie-
 mael sy. gē/so en can nochtans dat selue den Godtsaligē niet schaden/
 denwijl dese (te weten/die Godtloose) anders niet/ als die wt-
 wendige teeckenē ontfangen/ ende zijn seer vervreemt van:
 Die Godt- den dingen/door die welke die Godtsalighe / onder het hooft
 loosen/ bez- diegghende Christo / tot een lichaem wassen. Dit heeft Paulus seer wel
 die oogen der Kerckē/ verstaenden/ die welke daerom van sonden aen segghen sal
 schaden den Godtsaligē aldus: Wie onwaerdich etet ende drincket/die etet en drincket
 niet. hem selfs het oordeel. Siet hoe dat een Godtloos hypocrijt/
 Die Godt- hem selfs/etet en drincket het oordeel/niet v/niet my/ ofte pe-
 loosen ont- fangen wel mant anders van Godtsaligen mensche / die welke dese he-
 fangen wel maer des beteekende en werde sy niet deel-
 het teecken/ achtich. lighe teecken/met het gelooue/ en also gelijck het betaemt/ont-
 Die Godt- fangen. Dit souden wel vlijtich bedencken alle die ghene/ die
 loosen eten haer selfs/ ofte een onnutte/ ende verkeerde vreesē / bedrogghen worden/
 ende niet ez anders het oordeel. alsoo/dat sy meenē/dat sy daerom haer van t Nachmael ont-
 Wat ez pe- gheleick te doen schul- honden/ ofte vanden Kercken haer souden moetē afscheuren/
 dich sy. dich sy. op dat sy met andere luyden sonden niet besmet mochtē wor-
 den. Alle menschen souden veel meer sochvuldich zijn / voor
 haer selfs/haer seluen souden sy beproeuen / en wel ernstelick
 ondersoecken/en souden Godts oordeel beuelen die ghene/de
 welcke sy sien/dat sy van haer niet mogen verbeteret werden.
 Der Wapi- Oock werden hier metten raet Pauli bestraft die gene/ die so
 sten oogen- hardt dringen op eens pegelicken menschen bysonder berey-
 diecht wert bestraft. dinghe tot het Nachmael/ van welcken sy het principaelste
 deel

deel stellen te zijn die oorbiecht/ door de welke sy luyden oock
 hen doordringen/ in die heymelicheyt der herten ende gedach-
 ten. Welcher wreetheddt om dese hare manier te onderhouden
 so groot is/ dat sy niemant tot het Nachtmael toe en laten/ als
 allen den genen/ die te voren zijn sonden/ den Priester gebich-
 tet/ ende die priuate absolutie heeft ontfangen. Maer wat ge-
 biet doch hier van aē deser plaetse Paulus/ daer hy met voor-
 bedachten raet voorgenomen heeft te leeren / hoe een peghe-
 lick hem selfs soude bereyden/ dat hy niet onwaerdelijck van-
 der taeffel des Heeren ete ende drinke? Ofte wat is dierge-
 lijcken geschiet inder Kercken des onde testaments/ daer wy
 weten/ dat die voorbereydingen/ meer gemeen en lastiger ge-
 uallen zijn/ als ons int nieuwe testament? Ende daer ist pri-
 mers noot die oorbiechte int gebruyck gheweest: noch wy en
 lesen oock niet/ dat yemant om der sonden wille/ vander ghe-
 meenschap des Godes dienst ywtgessloten. Oock en vinden
 wy hier van niet inder eerster Kercke/ can oock wt der God-
 delicken Schrifruere niet bewesen werden/ dat opt sodanighe
 gewelt hy den Priesteren ghewesen y/ dat sy luyden sonden
 mogen aenrechten/ een priuate ofte bysondere ondersoeckin-
 ge der genen/ die daer sonden ten Nachtmael gaen: ende dat
 sy lieden sonden wtspreken vanden genen/ diwelcke waerdich
 ofte niet waerdich en waren. Want hy hen lieden allen heeft
 gegonden des heyligen gheest raet / de welke deur Paulum
 geradē heeft/ dat een yeder hem selfs/ proene en ondersoecke/
 Maer nu ten laetsten tijde / als men deurt toenemen der su-
 perstitien begonnen heeft/ den sacramenten veel meer alst be-
 taemt toe te schrijven/ doe zijnt eerst ingestelt die wisseluytinge
 der gheenre/ die daer opentlick gesondicht hadde: en daer toe
 zijnt oock te gelijk byghenoecht/ die ghenoechdoeninge ofte
 boeten/ metten welcken niet Godt/ maer der kerckē genoech
 ghedaen wert/ eer sy wederom ter taeffelen des Heeren toe-
 ghelaten worden. Ende gelijk als Iosomenus schrijft / soo
 hebben die Bisschoppen deur die ongestimmicheyt der Ro-
 natiānen gedwongen zijnde/ de Priesteren ofte Ouderlingen
 geordineert/ diwelcke op de genē die boete doe sonden/ eenop-
 sicht hadden. Dese waren voornamē/ wiome mannen/ voor-
 sichtig/ ende trouwe bewaerders van tghene dat hem lieden
 heymelick

wat door
 die soez
 biecht te
 wegen ghe-
 bracht is.
 Paulus en
 heeft die vo-
 ren biecht
 niet gebode.
 Int oude
 testament
 vol zijnde
 van Cere-
 monien/ en
 is noot die
 vorenbiecht
 gheboden/
 noch priuat
 om der son-
 den willen
 van de So-
 des dienst
 wtgessloten.
 Priuate on-
 dersoeckin-
 ge der genē
 die tot het
 Nachtmael
 gaen/ is in
 die eerste
 Kercke niet
 bruycklick
 gheweest/
 noch van
 God be-
 tra-
 len.
 Wy allen
 vromen
 heeft altoos
 die raet des
 heylighen
 Geests ge-
 golden/ een
 yeder be-
 proene hem
 selfs.
 Wanneer
 de wisseluy-
 ringe der genē
 die opbaer-
 lick gheson-
 dicht had-
 de/ eerst in-
 gestelt sijn.
 lib. 7. Cap.
 16. Socra-
 tes in lib.
 5. Cap. 19.

Tot welke
tijt en waer
om eerst de
Pactarinen
ofte On-
derlingen
geordineert
zijn/ om op
die gene die
boete daden
oplichte
hebbē. Wat
voor lieden
die Onder-
lingen eer-
tijt geweest
zijn/ en wat
henlupde te
doe benolen
was.

Die ooren
diecht heeft
en goet be-
gin gehabt.
Wat voor
nutlicheit
die ooren
diecht/ ghe-
baert hebbe

Pactarius
Bischof
tot Consta-
tinopel/
heeft die oo-
renbicht
erst weder-
om afgevat
en die On-
derlinge af-
geket: ende
waerom hy
sulcx gedaē
heeft.

In wat
kercken die
oorenbicht
gebleuen zijn.

heymelick betrouwt was: desen hebbe die gene/die haer in haer
conscientie van sonden heft waert vonden/ by sonder gebiecht:
ende dese schreuen sodanige luden voor/ een bysonder forme
van voer ofte genoegdoeninge/ ende een sekeren tijt van een
sodanige boete/ diwelcke als sy onwaer/ wert haerlieden toe-
gelaten/ wederom tot den Nachmael te comen/ Also en heeft
dan sodanige manier van doen/ gheen quaet begin ghehad/
en die Bisschoppen van eenen goeden puer ghedieneu zijnde/
hebben sulcx verordineert/ daer met sy den Konstantinen den
mont slopten/ de welcke die welgestelde kercken voor onrepu-
hielde: maer dewijle dese veel meer hare eyge puer/ als Gods
woort geuolcht hebben/ ende dat selue voornemen/ ofte die
instellinge/ niet Goddelick/ maer menschelick was/ so heeft sy
oock van stonden aen vruchten voortgebracht/ wt die welcke
meer argernisse gecomen is/ als wt en openbaren lasteren/ de
welck sy met dese wijse van doen/ wouden bedwingen. Want
als inde Stadt van Constantinopel/ een vrouwe vā eenē heer-
lichen Stam/ van eenen priester ofte Onderling/ ouer die boet-
ueerdighen ghestelt zijnde/ belast was/ dat sy haer tot vasten
en bedinge begenen soude/ en daerom inden tempel langher
als het gebruyckelic was/ veel reysen bleef: so ist geschiet/ dat
sy met een Diacon hoereri bedreef/ en ouer een sodanige lelic-
ke daet/ beuonden werde. Die onwaerdicheit van een soda-
nich schandelick werck/ heeft het geheele volc beweecht/ ende
heeft die waerdicheit vande kerckediens grootelick beulect:
daerom dan oock Pectarius die Bischof der seluer Stadt/ de
Diacon die sodanige hoereri bedienē hadde/ van zijne diens
heeft afgeset/ en heeft wech ghedaen die Priesteren ofte On-
derlingen die ouer die boetuaerdigen gestelt waren: de wijle
hy van sommige vermaent wert/ dat hy eenen pegelickē zyn-
der eygener conscientien soude laten zijn benolen/ ende nie-
mandt verhinderen vanden ghenen/ die totter Tael des
Heeren gaen wilden/ Doch is dit ghebruyck (gelijck de selue
auteur betuycht) in der kercken die nae nederganck der sonnē
gelegen zijn gebleuen: ende bysonder doch te Romen/ diwel-
ke doe alreede die verborghentheit der boosheyt begonst te
wercken/ ende daer na/ bynaest deur dit middel/ die tyrannie
in alder menschen conscientie behouden heeft. Maer van
stonden

stonden aen zijn daer op gevolget veel grooter dwalinge / on-
 der welcken onverdraelicken is / dat sy den genoegdoe-
 ninghe die inden oorenbiecht gheboden worden / eenighe ver-
 dienst toeschreuen / ende gheleert hebben / dat doot die selue die
 sonden wtghewist werden / Ja doot een sodanige manier van
 doen / zijn die Bisschoppen / als deur heymeliche ende verbor-
 ghene ganghen / in die heymelicheit ofte verborgentheit der
 Coningen / keyseren / ende aller ander mensche comen: welck
 alleen sy luden genoeg verschrickelick gemaect heeft alder
 werelt. Maer so pement het vrouwen verrachten / ouerspel /
 bloetschande / roof / vervreemdinghe der erfghetalen / ende an-
 dere dierghelijcke vertellen wilde / dwelcke die onreynne pa-
 pen ende monicken onder het deksel der oorenbiecht bedienē
 hebben / soo soudemen eer het begin als het eynde hier van te
 spreken vinden. Ende dit zijn die vruchten vande menschel-
 ke vonden. Ende dewijl dese dingen nu alle man bekent zijn /
 so is wel te verwonderen / dat niet alleen die Papisten soday-
 nighe dwalinghe beschermen / maer dat oock noch in gerefor-
 meerde kercken gevonden worden sommighe / die daer toe op
 een nieu den wech bereyden / met haren priuatē voorberē-
 dingen / ende absolutien / dwelcke sy so hertnackelick bescher-
 men. Wy bekennen wel dat somwijlen die menschen alsoo
 verwerret zijn / dat hemlieden moet geholpen werden: dwelc-
 ke wy vermanen / dat so sy haer selfs niet helpen ofte genoeg
 doen en comen / dat sy den raedt soecken vanden ghenen / die
 beter zijn / onderwisen ofte ghegrondet / ende dat sy haer toe-
 vlucht nemen tot haren Herder / om van hem priuatelick on-
 derwisen te werden: maer dat die kerckendienaers pement
 souden dwinghen / ende een nieu recht ende ghebiet / haer selfs
 souden toe-eyghenen ouer die consciencien der menschen / dat
 en connen wy geensins ghelooen / ofte voor recht bekennen.
 Laet ons veel meer Paulum hooren / dwelcke soo yet dierghe-
 lijcke soude behoort hebben te gheschieden / niet en soude heb-
 ben versweghen: in sonderheyt / dewijle hy tot een sodanighe
 kercke schrijft in dwelcke grouwelicke lasteren regneerden /
 ende inder welcken / van ettelicken tot dier tijdt toe / met on-
 hepligen misbruick des nachmaels gesondicht was. Maer
 dese wil dat een peder hem selfs proeue / ende en wilt niemant
 proeuen.

Wat quacks
 wt die oore
 biecht ghe-
 volcht zyn.

Doot die
 oorebiecht /
 zijn de geest-
 licken tot so
 groote dwa-
 licheit ge-
 comen.

Sommige
 gherefor-
 merde be-
 reyden met
 haren priua-
 ten voorbe-
 reydinghen
 ende absolut-
 tie / de wech
 tot aller
 boosheyt.

Misbruick
 der Biss-
 schopen werde
 bestraft.

Waerom
 Paulus wil
 dat een pe-
 der hem selfs
 proeuen.

¶ iij

wijder

wiſder beſwaert hebben: want deſe onderſoekinghe/ gelijck
 ſp ſeer ſeker is/ alſo is ſp oock gantsch ghewis: want wie ſou-
 de zijn eyghen conſcientie connen bedriegen. Ende of wel die
 Godloolen ende boole lypden/ dat ſelue ſomtijts te doen on-
 derſtaen/ ſoo en rechten ſp doch niet wt/ want deſe (te weten
 haer conſcientie) die breect dickwils/ teghen haren danck wt/
 verclaecht/ beſtraft en ouertuycht ſp alſo/ dat die ouden niet te
 vergeefs geſeyt hebben/ dat ſp is als dupſent getuygen. Want
 eens menſchen hart is liſtich ende onergrondelijck/ als Jere-
 mias ſeyt: daerom connen ſp ons bedriegen/ en boete veynſen/
 diwelcke ſp doch gantsch niet en hebben. Ende of ſp nu al de
 waerheyt ſeyden/ iſdoch/ hoe/ en hoedanige ſp in toecomende
 tijden werden ſullen/ dat connen wy niet weten. Hier by coet
 ons ooc dit aen te mercken/ dat die ghene/ die totter kercken/
 ende het gebruyck der ſacramenten ſouden verwerct ofte ghe-
 togen werden/ met ſodanige onbequamen en onbillighen wt-
 ſtuptingen/ wech gedriuen ofte afgelchict werden: ooc wer-
 den die ſondaers opgehouden/ dat ſp metten anderen/ de doot
 des Heeren niet en vercondigen/ welck werck Godt doch ſeer
 aengenaem is/ en oock van allen gheeyſcht werdt/ die Chriſto
 haren naem gegeuen hebben/ ofte Chriſtenen genoemt wer-
 den. Ten laetſten/ geſchiet ooc met ſodanige manier vā doen/
 dat die Pharifeuſche hypocriten/ voor die alderbeſten gehou-
 den worden/ diwelcke haer ſodanigen/ hoochmoedigen domi-
 nateurs ouer ander menſchen conſcientie connen aen prijsen/
 en die publicanen wtgeſloten werden/ die met een warachtig-
 ge verſlagen gemoet roepen/ Heer weest myn armen ſondaer
 ghenadich. Nu alle die ghene/ die ſodanige kercken/ recht of-
 te wel/ ingeſien hebben/ inden welcken ſodanige lypden heer-
 ſchappie hebben/ die ſullen moeten bekennen/ dat ic die waer-
 heyt ſegghe: daeromme alle die ghene/ die eens peghelijcken
 menſchen ſalicheyt/ ende der kercken gemeene ruſt/ en vrede
 ſoecken/ die ſelue ſullen den raedt Pauli/ voor heplich en ghe-
 wis houden/ ende niemant van tgebruyck des Anontmaels
 afhouden/ dan alleen die ghene/ die haer ſelfs niet en connen
 beproeuen. Als daer zijn die ionghe kinderen/ ende onmondig-
 ghen/ die rafende/ ende die van haren ſinnen berooft/ en van-
 der

Niemandt
 can zyn ey-
 gen conſci-
 entie bedrie-
 ghen/ maer
 met veynſe/
 ſouden wy
 die menſche
 bedrieghen
 connen.

Met onbe-
 quamen en
 onbillighen
 wtſtuptinge
 werden van
 die kercke/
 en het ghe-
 bruyck der
 ſacramente
 veel lypden
 afgelchict/
 en die ſon-
 daers/ om
 des Heeren
 doot te ver-
 condighen/
 verhindert.

Dat voor
 lypden van
 der taefel
 des Heeren/
 af te houde
 zyn.

der Christelicken religien gantschelick vervreemt zijn / ofte
minners het beghinsel daer van noch niet en verstaen.

Dat sesste Capittel.

Getranslateert vvt die Homolion R. Gvvalteri, ouer die vvoordens
Doe quamen tot hem Ierusalem, ende dat gantsche Iodische
landt, ende het gantsche landt ontrent den Iordaen, ende vvor-
den van hem ghedoopt. Matt. 3. 5. Vvaerinne hy leert, dat ghe-
lijck Iohannes alle menschen, sonder onderscheyt, tot zijn doop-
sel laet comen, alsoo oock die kerckendienaers sonder curiose
examinatie ofte ondersoeckinge, gehouden zijn, die ghene diet
begheeren, tot het gebruyck der Sacramenten te laten comen.

Hier moeten wy oock desen Johannem den dooper / seer
wel aenmercken: De welcke alle dese / sonder eenighe
curieuse examinatie ofte ondersoeckinge der conscien-
tien / tot zijn doopsel heeft toeghelaten. Dit zijn exempel / sou-
den achteruolghen alle kercken dienaers / daer mede sy niet
sonder reden verworpen / die ghene / die tot der kercken co-
men / ende die Sacramenten begheeren te ontfangen: ten eynde
dat sy niet met den anderen / die weldaden Christi souden mo-
gen vercondighen. Tis wel waer / dat men alle menschen ern-
stelijck sal vermanen / dat sy niet onweerdichlijck van der ta-
fel des Heeren eten ofte drincken: maer men moet oock daer
by ghedencken / dat niemant en weet wat inden menschen is /
als die gheest des menschen die in hem is: ende dat het Euan-
gelium eenen net vergeleken wort / het welcke so wel quade /
als goede visschen wt den water treckt: ende dat de kercke
Christi die acker zy / inden welcken niet het goede zaet / oock
het oncruyt opwasset / en in den welcken somwijlen het onge-
lucksalighe oncruyt / ouer het goede cruyt die ouerhandt
neemt. Daerom zijn die lieden veel te superstities ende cu-
ries / die welcke ouer ander lieden herten ende conscien-
tien / heerschappie onderstaen te voeren: ende tot der ta-
fel des Heeren niet toe en laten / als die ghene / die nae ha-
ren oordeel / daer toe weerdich te zijn bekendt worden. Ende
dat noch meer is / werden sommige hedensdaechs geuonden /

Johannes
laet alle men-
sche sonder
eenighe on-
dersoeckin-
ge tot synen
doop comen
weler exem-
pel die kerc-
kediensers
te achteruol-
ghen schul-
dich zijn.

Beloght
Christus
seifs / die
lichtbaertic-
ke kerck een
netten ber-
gelijck / lee-
rende baer-
mede dat in
die selue so-
wel quade
als goede
menschen
zijn: is der
Predicant
ampt eenen
peghelicken
te verma-
nen / maer
niemant wt
te sluyten.

die

Wilsbunpes
kers vā die
Disciplijn/
werden be-
straft.

die welcke/oft sy niet waerheyt niet weten te seggen/so geue
sy nochtans haren eygen suspitien so veel toe/datse goede en
van gheenen sonden ouertuychde luyden / van der tafel des
Heeren heeten afblijuen : alleen daerom / dat sy niet goeder
conscientien (als sy seggen) sodanighen niet connen toelaten.
Een sake voorwaer die lachens weerdich is/ soo men anders
in eene so gewichtighe sake/ soude mogen lachen. Sullen dan
daerentusschen ander lieden van hunger vergaen/ ter tijt/dat
dese lieden hare conscientien / van haren onnutten ende licht-
neerdigen quaden suspitien: ende van ouden ende onuersoen-
licken haet/ gewijdt hebben: Veel meer souden die Herders
ofte Predicanten vlijtich haer officie doen / met leeren / ver-
manen / straffen ende troosten : ende souden dat examineren
der conscientien/ Gode laten zijn beuolē/die welcke alleen die
herten ende nieren ondersoecht.

Het seuenste Capittel.

Van vvoort tot vvoorde ouergeset vvt den Homolion R. Gyvalteri,
ouer die vvoorden Iohannis des doopers van Christo seggende
aldus: Die vvelcke zijnen vvan in zijner hant heeft, ende sal zij-
nen dorschvloer doorsuyueren, &c. Matt. 3. 12. fol. 98. b. Vvaer-
inne hy leert: dat die kerckendienaers, geen macht en hebben, om
yemant van die kercke vvt te sluyten, maer dat sulcx Christo al-
leen toecome: Daerom ooc die Apostolen selfs, noyt onderstaen
hebben sulcx te doen: En of dieselue vvel sommighen met licha-
melicke straffe (ouermits geen Magistraet te dier tijdt geloouich
en vvas) macht van Godt ontfangende, gestraft hebben: So heb-
ben nochtans die Predicanten ende kerckendienaers, ooc ten tij-
den der Apostolen leuende (als die sodanige macht van God niet
ontfangen hadden) sulcx niet doen mogen: Vvaeromme het huys
dendaechs den kerckendienaren veel min te doen, soude be-
ramen, &c.

Die wan
om den
dorschbloet
te reynigen/
is in die hāt
Christi alle

MEn moet hier wel aenmercken/dat Ioannes die Doo-
per/hemseluen desen wan/niet toe en eygenet/ ofte ee-
nigen starckelicken mensche is geuende/ ofte toeschrij-
uende: maer leert/dat hy alleen sy/inden handen des Heeren
Jesu Christi. Die kerckendienaers prediken wel het Euan-
gelium/ende roepen alle menschen sonder onderschept/tot die
ghemeens

gemeenschap der Kercken: ende die gene/die daer toe comen/
nemen se aen/vermanen sy oock haer ampts/vercondigē den
vromen haren loon/ende den Godtloosen haer straffe: maer
dat sy yemant door haer eyghene authoriteyt/wt der kercken
souden worpen/ ofte sluyten/ dat en is henlieden gheensins
beuolen/ofte gegheuen: want dese macht heeft hem Christus
selue voorbehouden/ als die alleen die herten der menschen
doorsiet/ en niet alleen hoe een yeghelick mensch rechte voort
zy: maer oock/ hoe hy hem voortaan draghen/ ofte wat hy
worden sal/weet/en bekennt. Ende gelijck Johannes de Doo-
per/dit wel gheobserueert ende aenghemerct heeft/ alsoo ist
secker/dat oock die Apostelen seer wel hier op ghelet hebbē.
Want Paulus seyt wel int ghemeyn/dat hoereerders/afgo-
dendienaers/ouerspeelders/oncuysche/die by mannē liggē/
dieneu/ghierigaerts/dronckaerts/lasteraers/roouers:wel-
uerstaende/so verre deselue in sodanigen lasteren herdtuac-
kelick ende sonder berou voortgaen/van het rijcke Godts
vervreemt/en van het selue berooft zijn sonden. Maer de sel-
ue Paulus te vreden zijnde daer mede/dat hyse also alle/ver-
maent hadde/of hy oock al wel voorsecker wiste/dat veel in-
der kercken tot Corinthen waren/besmet zijnde met sodanigē
lasteren ende sonden: en hy seer wel wiste/dat sy tot der tijdt
toe/zijn vermaninge en onderwijfinge/niet en hadden aenge-
nomen/soo en heeft hy nochtans niemant/van den seluen/
door zijn eygen authoriteyt van die gemeenschap der kerckē
en hepligen dinghen (dat is: vant ghehoor des Goddelicken
woorts/ende het ghebruick der Sacramenten) weghefloten/
Iae heeft het oock noyt gedaen/door publijcke/ofte gemeyne
Authoriteyt: Maer heeft veel meer/als hy vant Nachtmael
(welcks sy lieden schandelick misbruyckten) leerende was/
beuolen/dat een yeghelick hem seluen soude proeuen. Maer
dat nu de Wederdoopers voorwerpen/dat die bloetschen-
der van hem soude gheercommuniceert ofte ghebannen zijn.
Segghe ick/dat sulcks tot dese saecke gantsch niet en dient.
Want deses menschen sonde was alsoo grouwelick/ende soo
ergherlick/dat een wieeder exempel aen hem bewesen/en hy
den Sathan tot verderffnisse zijns vleeschs/ouergegheuen
moest worden: en het costē niet anders gheschieden/de wijle
die

Die Kercke
dienaers en
hebben gees-
te macht/
om yemant
door hare
authoriteyt
van die
kercke wt te
sluyten ofte
te bannen.
Paulus ge-
lijck soe Jo-
hannes de
dooper/en
die andere
Apostelen
alle/hebben
noyt yemant
van die ge-
meynschap
der kercken
ende sacra-
menten wt
gefloten.

Paulus
dat Nach-
mael spre-
kende/leert
dat hem en
yegelic selfs
beproeuen
sal.
Maerom
die bloets-
chen der tot
Corintho/
den Sathan/
tot verderf-
nisse zijns
vleeschs/zy
ouergegeue.

die kerckē te dier tijt / gheene republique Magistraet en had-
den / ten waer dan / datse die geheele Religie / den Godtloosen
tot spot en verachtinghe gestelt wilden hebben. Maer niet te
min / so doet die Apostel dat selue also / dat hy noch hem seluen /
noch yemant anders / yet wat is toeschijvende: maer is alles
tot Christo den eenigen president ende verwaelder des gant-
schen handels / refererēde. Want in uwe vergaderingē (seyde
hy) met mijnen gheeste / ende met die macht onses Heerē Jesu

Wat pijn-
cipalich
int schijn
Pauli om
den bloet-
schander
den Satan
te overghe-
en aen te
mercken.
Wat Pau-
lus ende die
andere Apo-
stelen: door
hare Apo-
stolische
macht / da-
den / in lie-
pamelicke
bestrafinge
der openba-
re sondaers
ende laste-
raers / dat
en was niet
allen kee-
raers ofte
Predicantē
van Godt
gegeuen / ofte
te doen be-
uolen.

Christi / sal die sulcke den Satan ouergheleuert worden / etc.
Men welke plaetsen ghy eerst mercken sult / dat Paulus aen
die gantsche kercke van Corintho / ende niet alleē den Diena-
ren ofte Ouderlingē / die welke den Kerckenrade (als mē nu
sept) maecken / heeft geschreuen. Ten tweeden / dat hy niet en
wil / dat sulcx gedaen werde sonder zijnen gheest (spreekende
sonder twijffel van den Apostolischen geest) die welke hem /
in den Apostelen / met een sonderlike cracht was vertoonen-
de. Ten derden / dat hy ghebiet / dat sulcx geschieden soude in
den name Jesu Christi. En oft daermede niet genoegh geleyt
en waer / so voecht hy daer toe / met die macht onses Heeren
Jesu Christi. So spreek hy dan van eenen sodanigen handel /
welcx macht en gewelt hy Christo alleen is. En welcx ooc ter
seluer tijt / als die gauen des heplighen gheests menichvoudi-
ger en heerlicher warē / als sy huydensdaechs zijn / niet door
allerhande kerchendienaers ofte Predicanten / maer alleen
door die Apostelen / en met der seluen wille / consent en macht
mochte geschieden. Want dese / te weten die Apostelen / hadde
Godt de almachtige / als noch gheen Christelike Magistraet
en was / met sodanigher macht beghenadighet / op dat die on-
hepssame autheuren van den openbaren schandale oft arger-
nissen / niet ongestraft mochten bliuen. Exempelen van dese
hare Apostolische macht / hebben Petrus en Paulus bewee-
sen. Dese / namelick Petrus / als hy Ananiam en Saphiram /
daeromme dat sy den heplighen gheest ghelogen hadden / met
den doot strafte / Maer ghene / te weten: Paulus als hy Eli-
mam den tooouenaer met blintheit sloech / Hyminneum en
Alexandrium den Satan ouergegeuen heeft / ten eynde datse
van hem ghetwachtiget zijnde / niet meer en souden lasteren:
welcx Augustinus schrijft: dat oock desen bloet schander we-
deruaren

Waerom
den Apo-
stelen vā Godt
sodanighe
macht was
gegeuen.

der waren 37. Die welke dan nu hedensdaechs hierin / den Apostelen willen naevolghen / die maechen haer voorseecker seer spottelick / ende doen als die gene / die miraculē ofte wonderteeckenē onderstaen te doen / welcx te doen haerlieder doch van Godt niet en is ghegheuen. Dese dingen behoordē wel neerstelick te ouerdencken / die ghene / die daer meynen / dat die hooft somma van die kerckelicke disciplijn ghelegghen 37 / in die wissluytinghe van die heylige dinghen / ofte Sacramenten / van welke wy doch gheene exempelen in die Godtlike Schriftuere en hebben / wtgenomen die gene / die welke om eenige lichamelicke onreynicheydt vanden Tabernakel ofte Tempel wtghesloten worden. En willen / dat het recht ofte gewelt van die selue te bedienen soude staen by die Ouderlingen: den welcken sy desen wan beuelen: de welke doch alleene in Christi handen te zijn / niet alleen Johannes in dese plaetse betuycht / maer oock de Apostelen alle / sulcx also verstanden hebben.

Die Predicanten die hedensdaechs Paulum volgen wille in wt-sluytinghe der sondarē vāder kercken stellen haer selfs te spyt / en doe dat haerlieden vā Godt niet en is beuolen. Want wt-sluyten ofte bannen der sondaren vā dē Sacramenten / en hebben wy gheen exempel in der Schriftuere.

Dat achtste Capittel.

Van vvoort tot vvoorde ouergeset vvt den Homelien R: Gvvalteri, geschreuen ouer die vvoorden: So hy die kercke niet en hoort Matth. 18. in Lucam Homelia 16. fol. 4. 24. Vvaerinne hy vvt-druckelicken leert, dat met den seluen vvoorden Christi, die excommunicatie ofte Ban, niet en vvoort beuesticht: Ende, ofmen al, sulcx vvilde toelaten, dat nochtans door die selue, niemant vāt gebruyc der Sacramenten, soude moghen vvtgesloten vvorden: ouermits die Publicanen en sondaers, noyt daervan, in die Prophetische ende Apostolische Kercke vvtgesloten zijn vvorden: ende daerom sodanige Ban, in Godts vvoort niet ghefondeert, ofte gegrondet zy.

Die Wederdoopers meynen / dat hare excommunicatie ofte Ban / met desen woorden / beuesticht wort: maer met wat reden dat sulcx soude moghen geschieden / dat en can ick voorwaer niet sien. Want / wat alhier vā besondere gebreecken gesproken wort / dat durden sy al te samen op die openbare sonden. Daertoe dichten sy eenen Kerckenraet ofte Consistoriū / welke ic nergēs vā Godt ingestelt te zijn / beuinde. Want het gene dat vanden Ouderlinghen / die welke ten

Met desen woorden Christi / en wert die excommunicatie ofte ban / niet beuesticht. Die Kerckenraet ofte Consistoriū / en heeft geenē gront in Godes woort.

H ij

tijden

Maer vande tijden der Apostelen waren/ geseyt wort/ en gaet ons/ de wijs
 Onderlinge in die Socr
 liche Schrif
 tuer gheseyt
 wort en
 gaet ons
 die wy on
 der eenen
 Christelike
 Magistraet
 leuen
 gantsch niet
 aen.
 Die Pro
 phete ende
 Apostelen/
 en hebben
 noyt eenen
 sodanighen
 kercken raet
 aē te richten
 onderstan
 den.
 Die seplen
 des Magi
 straets zijn
 meer te dul
 den als be
 neffen haer
 luyden eenē
 nieuwen
 kerckenraet
 aenrichten.
 Door die
 excommu
 nicatie ofte
 ban/ en
 mach van
 die gemeen
 schap der
 W dinghen
 niemant die
 sy begeert te
 gebruyckē/
 wtgesloten
 worden.
 Die Publi
 canen ende
 sondaers/
 sijn inden
 tempel des
 Heeren toe
 gelaten ge
 weest.
 tinnen der Apostelen waren/ geseyt wort/ en gaet ons/ de wijs
 op een Christelike Magistraet hebben/ gantsch niet aen: aē
 gemerct des seluen/ te weten: des Magistraets ampt/ is/ vlij
 rich hoe hem een peghelick van haren onderdanen draecht/ te
 ondersoeken/ en die sondē te straffen. Maer die Magistraet
 (segge sy) en bedient niet altdos recht haer ampt/ daerō heeft
 men eens anderen raet van doen: door den welcken/ sodanige
 luyden/ te weten: die quaetdoenders bestraft worden. Maer
 ick onthē dit: aengemerct ick nergens gelesē hebbe/ dat die
 Propheten ofte Apostelen/ vet der ghelijcken hebben te doen
 onderstanden: Ja hebben veel meer met alder neersticheyt
 verhoedet/ dat niet ergens mede/ eenige oorſake gegē wor
 de den onderdanen/ om tegens de Querheyt op te staen/ ofte
 te meuten. Die seplen ofte gebreicken des Magistraets/ zijn
 veel meer te dragen/ en te dulden (so verre anders die kerche
 Christi/ plaetse onder hem mach hebben) als datmen metten
 hāsen (ghelijck het gemeen spreekwoort is) den Leeuwen ge
 bieden willende/ maect dat sy die gantsche kerche verſtropē/
 en vernielen. En oft wy nu al schoon wilden seggen/ dat hier
 aen dese plaetse/ die excommunicatie ofte San ingestelt wor
 de/ soo en soude nochtans de selue alsoo niet zijn moeten/ dat
 door die selue vander ghemeynschappe/ der hepligen dingen
 souden mogen wtgesloten worden de gene/ diese begheeren te
 gebruycken: Want ghy sount hem (seyt Christus) houden als eē
 Heyden en Publicaen. Nu en can ymmer niemandt verlaet
 hen dat die Heydenen en Publicanen/ inden Tempel Gods
 toeghelaten zijn/ ten waer dat yemant metten Joden rasen
 wilde: de welke Paulum daeromme beschuldichden/ dat hy
 sommige onbesnede/ inden Tempel gebracht hadde. Want
 het gebet des Coninc Salomonis/ ghedaen in die inwijnghe
 des Tempels tot Jerusalem/ is seer wel bekend: int welke
 aldus staet. Wanneer oock yemandt vreemts/ die niet dijns
 volcs Israels is/ coemt wt eenen verren lande / om dijns
 naems wille (want sy sullen hooien van dijnen grooten naem
 en van dijner machtiger handt/ ende van dijnen wtgerechten
 arme) en coemt dat hy bidde aen in desen huyse/ soo woude
 ghy doch hooien inden Hemel/ inder stede dijner wooninge/
 &c. Ende int volgende capittel sullen wy hooien/ hoe dat den
 Publi:

Publicaen/melten Phariseen/inden Tēpel zijn gecomen om te bidden. Daerom/of al wel sommige voor Hebben of Publicanen waren te houden/so en soudenmen nochtans daer wt niet besluypen comen/ dat sy vande heylighe tsamencoemste/ van der leer des heyligen woorts/ vande ghemeene gebeden/ en wat daer wt wijder noodtsakelick volghen moet/ namentlick: van het gebuyck der Sacramenten/ lichtueerdelick souden moghen wtghesloten worden/ aenghemerckt die selue/te weten die Sacramenten in veel minder weerden zijn/ als het woort/ welck woorts aenhangselen ofte seghelen alleen die Sacramenten zijn/ en souden nergens toe dienen/ ten waer dat het woort ende die beloften daer by waren. En op dat ich het niet een woort segghe/soo en vinde ich sodanighe Ercommunicatie ofte Ban/ die welcke pemaent vande heylighe vergaderinghe wtsluypten soude/ in Gods woort niet/ als alleen die welcke na die Wet Moyses pemaent/ om eenighe lichamelijke onreynicheyt gheschiede/ ende die welcke die Phariseen Goddelooselick/ ende Tyrannelick gebuyckt hebben aen den ghenen/ die Christum volchden: vanden welcken wy lesen/ dat sy wt den Synagogen zijn wtghesloten worden. Soo en is dan die leere Christi niet verder te duynen/ als hy selfs gewilt heeft: daeromme sal een peghelick leeren/ hoe dat Christus niet alsoo veel behaghens en heeft aen de wtbaninghe ofte wtsluytinghe der broeders/ als aen tghene/ datmen den ghenen die ghesondicht hebben vergheeft: en wil hebben/ dat sodanighe/ door ons wederom sullen ghebracht worden/ die van zijnder Kercken afgedwaelt zijn: welck somwijlen zijnen schapen can wedervaren/ &c.

Die ghene die voor hebben en Publicanen te houden zijn/ mogen vanden H. bycoemste/ en gebuyck der sacramenten/ niet wtgesloten worden.

Die sacramenten zijn van minder weerdē als het woort.

Die Ban/ daer mede pemaent van den sacramenten/ wtgesloten wordt en heeft geen grondt in Godes woort.

Die Christen aenhangen zijn vanden Godtloosen ghebannen worden.

Die leere Christi niet verder te duynen/ als hy selfs gewilt heeft.

Daer aen Christus het meeste behaghen hebbe.

Het neghenste Capittel.

Van vvoort tot vvoorde trouwvelick ouergeset vvt den Commentarien R. Gualteri, ouer den eersten Sendtbrief Pauli Ca. 5. Vvaerinne hy dese dry stucken principalicken bevvijset.

Ten eersten: Dat in den kercken, daer een geloouich Magistraet is, geen Consistorium ofte kerckenraet (so sy hem noemen) en behoort te vvesen: Dat dieselue gheenen gront en hebbe in Godes vvoort: en daerom seer periculoes, maer nergens toe profijlick

Hij

zy, ende

zy, ende ten laetsten, veel quaets daer vvt volghen moet.
 Ten tv veeden: Dat der Ouerheyt toecoemt goede ordre, en disci-
 plijn te stellen, ende dieselue te executeren.

Ten derden: Dat die kerckendienaers niemant bannen: noch van
 den Godes diensten ende Sacramenten die ghene vvtsluyten mo-
 gen, die sy begeeren te gebruycken: Dat Ambrosius sulcx doen-
 de, onvwijselick en qualick gedaen heeft: Ende die Bischoppen
 van die Roomsche kercke, zijn exempel volgende, oorsake van
 vervvoestinge der Steden, ende grouvelicken onderganck ende
 bederf der landen hebben ghegeuen: Ia dat sy, selfs, te vveten die
 Bischoppen ofte Predicanten, met onderlingen te bannen ende
 veruloecken tvvistende, die geheele Christenheyt in veel deelen
 gescheurt, ende veel kercken verstooret, en vervvoestet hebben.

Die Weder
 doopers
 dringhen
 op den ban.
 Somnighe
 Enangelis-
 sche ofte ge-
 reformeerde
 bigeren den
 Ban / ende
 Consi-
 storie
 ofte kercke
 raet.

Wat het
 ampt van
 den kercken
 raet (als sy
 seggen) zijn
 sonde.
 Die biggers
 van die ex-
 communica-
 tie ofte van
 hande hare
 teghenspre-
 kers voor
 brande van
 de Christe-
 liche disci-
 plijn.

Niet sonder
 rede hebben
 sommighe
 kercken die-
 naers van
 den ban een
 ander geuo-
 len als dese
 biggers.

Ende dit zy vanden kercken gesept / dwelcke (gelijck eer-
 tijts ten tijden der Apostelen geschiet is) onder sodanige
 Ouerheyt schuplen / die vanden gelooue vervreemt zijn.
 Want het en dunckt wy niet nootwendich te zijn / dat sodani-
 gher dinghen haer aentrecken die ghene / die daer een Christe-
 liche Ouerheyt hebben / deur welker autoriteyt / die Christe-
 liche disciplijn aengerecht ende onderhouden mach worden.
 Die Wederdooperen dringhen seer opten Ban / en dewijl wy
 den seluen verwerpen / so roepen sy dat wy onreynne kercken
 hebbē. Daer zijn oock noch andere / dwelcke of sy wel Christe-
 liche Ouerheyt hebben / en sodanige Wetten / deur welcke de
 disciplijn genoegh onderhouden / ende d'ouertreders van diē /
 bestraft werde: so seggen sy nochtans / dat daer een Consi-
 storie / ofte kerckenraedt van noode zy / dwelcke een goet op-
 sicht hebben mochte opt leuen en zede der gemeente: en dwel-
 ke oock ouer die Ouerheyt hebbe te ghebieiden / om van den
 Nachmael af te houden alle die ghene / die een openbaer ar-
 gernisse hebben gegeuen: en die selue niet wederom toe te la-
 ten / ten waer dat sy luyden dat selue goet vonden / en opēbare
 schult bekenninge geschiet waer: Maer ist sake dat yemandt
 deser harer meeninge tegenspreect / so roepen sy van stonden
 aen / dat een sodanich vyant zy van alle Christeliche disciplijn /
 en niet waerdich zy / dat hem plaetse inder kercke Godes ge-
 gonnet werde: Zuyt of geen ander forme van disciplijn aen-
 gherecht soude moghen worden. als die van haer liever aen-
 gherech-

gherechtet is. Maer ick bidde/ dat sy doch onser verschoone/ ende niet haestelick ons willen verdoemen / die wy niet son- der reden in dit stuck/ veel een ander gheuoelen hebben / dan sy luyden. Sy maecken een onderschept tusschen die kercke- liche ende Politische ofte wereltliche iurisdiccie / so veel aen- gaet die disciplijn/ ofte bestraffinge van den sidden/ en straf- weerdicheydt der sonden ofte lasteren: maer dese onderschept ofte deelinghe is wt des Paus werck hups ghecomen / ende wert in Godes woort nergens gevonden. Want het is open- baer / dat int nieuwe testament / effen die selue manier van bedieninghe des ampts der Quericheyt zy / die daer geweest is int oude testament. Aengesien Christus geleyt heeft/ dat hy niet gecomen zy om die Wet op te loesen / maer veel meer om de selue te volbrenghe. Nu ist openbaer/ dat eertijts die Co- ningen ende Rychters die macht gehadt hebben / om die son- daers te bestraffen / en die Priesteren en Propheten hebben hem daer niet mede becommert / als alleen soo veel aengaet het vermanen / ende bestraffen wt Godes woort ghedaen/ naer ghelegentheyt der sonden. Daerom sal oock dat selue int nieuwe testament onderhouden worden/ ende is daerom niet van noode/ dat de dienaren des woorts/ eenē bysonderen raet hebben/ ofte haerlieder eenichsins onderwinden van tghene/ dat eygentlick der Quericheyt toecomet. Daer souden mogē gestelt werden/ sodanige luyden/ die een goet opsicht hadden/ op de zeden der mensche: gelijc dan nootzakelijc moet geschie- den/ in groote Steden en Republijcken/ daer die Magistraet niet alles doen en can: maer de selue en sullen niet mogenge- stelt werden/ als alleen deur Auctoriteyt vande Magistraet: diwelck oock al tgene dat sy doen / wt last van die Quericheyt doen sullen/ en geen eygē macht ofte Auctoriteyt/ ondersche- den zijnde van die Auctoriteyt des Magistraets / gebruyckē. Godt almachtich heeft een onderschept gemaect/ tusschen het kerckeliche en wereltliche regiment/ en heeft desen (te weten der Quericheyt) beuolen het regiment/ om te vergelden (dat is te beschutten en beschermen) den goeden / ende te straffen die quaet doenders: maer genen (dat is den kercken dienaers) heeft hy die predicatie des Goddelicken woorts / ende bedie- ninghe der Sacramenten beuolen: daerom is den Dienaren

Int nieuwe
testament/
is effen die
selue ma-
nier van be-
dieninghe
des ampts
der Querich-
te int oude
testament
gewest is.
Die Quer-
icheyt des au-
den testas-
ments/ heb-
be die sonde
ghestraft/
maer die
priester en
Propheten/
en hebben
haer niet
daermede
bemert als
alleen/ so veel
sy met ver-
manen ende
straffen wt
gods woort
te doe schul-
dich waren/
daerom be-
hoorde het
int nieuwe
testament
oec also on-
derhoude te
worden.
Godt heeft
een onder-
schept ghe-
maect tuss-
sche het po-
litique ende
kerckeliche
regiment/
ende desen
het sweert/
maer genen
den predick-
stoel beuolē.
Die Predi-
canten mo-
ghen wel
ende sullen
oock die Os-
uerheyt lees-
ren verma-
nen / en als
Des

het van nas
den is met

Godes
waer bes
straffen/
maer die sel
ue hare con
fessie niet
soecken te
onderwerpe:
Ende her
keraet heb
ben / daer
een Christus
lick Magi
straet is / dz
is pericu
leus / ende
heeft gren
gröt in Go
des woort.
Die Confes
sioe ofte
kerckenraet
zijn nerges
toe profite
lick.

Die welck
haer niet
bedwingen
laten door
hare wette
licken Ma
gistraet / sul
le haer veel
min door de
kercken raet
laten bes
dwingen.

Die slappe
en versup
melicke Ma
gistraet / sal
door den
kerckeraet
veel slapper
worden.

Die Ouer
heit slap
de in haer
ampt sal
die kercken
raet peder
mans spot
worden.

Wat quaets
ten lasten
wt de her
kenraet vol
ghen sal.

Des Soddelicken woorts toeghelaten / oock die Ouericheydt
te vermanen wt Godes woort / ia oock tselue (als het die noot
otte die laecke vereyscht) heftich met Godes woort te bestraf
fen / ghelijck wy lesen dat eertijts die Propheten ghedaen
hebben: maer het en betaemt hemlieden niet / tselue / hare con
fessioe ofte kerckenraet / te onderworpe / ten ware dat sy wils
den nantolgen / den ghenen / van welcke Petrus gesept heeft /
dat sy die Magistraet verachten / ende die hoocherdt laste
ren souden. Ende wat wil ich veel segghen: het dunckt ons
voorwaer seer periculoos te zijn / datmen soude hebben twee
Magistraten ofte raet / in eenen volck ofte stadt: ende wy en
sien gheen exempel / daer mede men dat soude moghen bewij
sen: Oock can ich niet sien (dat ich mijn herten grondt ende
ghenoole wy wtsprecke) wat nutticheydt ofte profijts / daer
wt soude moghen comen. Want die ghene / die deur Autori
teyt / ende wetten / van haer wettelicken Magistraet niet con
nen bedwonghen werden / die sullen haer veel min bedwin
ghen laten / deur het beuel der Ouderlinghen ofte des kercks
kenraets: den welcken sy doch met allen haren wtwendelic
ken schijn bespotten. Ende de Magistraten die eertijts slap
ende versupmelick gheweest zijn in bedieninghe van haer
ampt / omme te bestraffen / die quade manieren ende sonden /
die sullen haer verblijden / dat soodanich last van hemlieden
ghenomen / ende andere opgelept is / en sullen voortaan / haer
niet meer daer mede bemoepen. Ende als dese nu alsoo stil
sitten / wat sullen als dan doen die Ouderlinghen? Sy sullen
ghewisselick veel menschen een bespot zijn: als sy (gelijck die
Poeten segghen vanden Haese) den leenwen gebieden dur
uen / ende onderstaen sonder crachte / die grouwelicke tyran
nen te tomen: Ende veel vande Magistraten / sullen niet al
leen daer mede deur de vingher sien / maer sy sullen oock / een
soodanighe swacke ende spottelicke heerschappie / eens sulc
ken nieuwen kerckenraets / in haren bosem lachende verspot
ten: en also sal dan geschieden / dat / daer te voren doch eenighe
Disciplijn was / ende onderwijlen sommighe van wegen der
straffe verschrikt werden om quaets te doen: als die oock nu
wechgenomen zijn sal / sal die verheyt ende moetwil te sonde
gen / beginnē te hersten met grooter en openbare verachtinge
vanden

vanden dienst Godes. Ende dit seggen wy niet te vergeefs/
want dat sulcx alsoo geschiet/dat leeren die exempelen/diwelc-
ke alle menschen alsoo bekend zijn / dat het niet van noode en
is/meer hier van te spreken. Ende ist nu dat in sodanigen on-
getoomde moetwille/die Ouderlinghen voortuaren willen/
om alle man te bannen/die hem opleggen tegens haer/soo sal
hoochlick te besorgen zijn/ dat het ghetal der gebannen groo-
ter zijn sal/ als der genen/die inde kerck bliuen: Soo woude
ick doch dan gaerne hooten/wat die Ouderlingen als dā van
noode te zijn/souden seggen: Sy sullen misschien antwoorde/
dat als dan van noode sy/die ghewelt der Quericheyt/omme
die godtloosen te bedwingen/daer mede sy niet met haer vre-
uelmoedicheyt/ende ongeregeltheyt/die kercke gantschelick
verstooren/en inde gront verderuen. Wel desen raet prijsse ick
mede/Maer so als dan sulcx geschiedē soude / als het nauwe-
licx sonder openbare ende gemeene perikel sal mogen geschie-
den: waerom laetmen dan niet veel meer der Querheyt haer
gewelt int geheel / ende laet henlieden die regieringhe vande
Christelicke disciplijn beuolen zijn / eer die sake inden grondt
verderne. Hier souden veel andere dinghen gheseyt moghen
worden: die wy nu van coetheyt wegghen voor by passeren:
Oock so en can ick niet sien/hoe het Nachtmael des Heeren/
met deser saecken moge vermengt werden/also/ dat sulcx een
middel / ofte instrument zijn soude van wtfluytinghe/welcx
Christus ghewilt heeft / dat het zijn soude een bant der Chri-
stelicken gemeenschap. Wy sien oock / dat eertijts niet alleen
pemant om zijnder sonden wille / vanden offerhande en ghe-
meenschap der Godes diensten wtgeslote sy / maer dat sy ooc
veel meer/gehouden zijn geweest te comen inden tempel / en
naer gelegentheyt der sonden/te offeren: Wy en hebben oock
int nieuwe testament / van sodanige wtfluytinge gantsch geē
exempel. Ende wie en soude niet sien/hoe wiet ofte onbillich
het sy/pemant verhinderen/dat sy metten kercken Godes/dē
doot des Heeren niet en moge vercondighen / noch hem voor
die ghedaene verlossinge dancken? Ende waerom souden wy
dan den ghenen/der wterlicker teeckenē onwaerdich te zijn
achten/den welckē Christus seluer waerdiget met zijn eygen
vleesch

Watgoeden
men (bā) die
excommu-
nicatie ofte
ban heeft te
verwachten.
Als die kere
kenraet met
haer bannē
oophoochste
gecomē is/
en niet meer
doen ende
can so roepē
sy/die ghes-
welt der
Querheyt
aen.

Der Quers-
heyt salmen
die regierin-
ge van die
disciplijn
beuolen zyn
laten.

Die diuers
van die ex-
communica-
tie ofte ban
misbruyckē
het Nach-
tmael des
Heeren.

Int oude
Testament/
sijn die son-
daers van
den godes-
dienste niet
wt ghescho-
ten:ende wy
hebben ooc
int nieuwe
testament/
geen ex-
pel daer vā.
Wietheyt
der diuers
van die ex-
communi-
catie.

Welcke in
den meboor-
ge verckens
ofte honden
sal moghen
honden.

Die hypo-
crite be-
diege haer
selfs/en mo-
ghen daer
verlenghe-
ringhe der
tijt niet ge-
betert wor-
den.

Die kercke
dienaers
behoort vā
den ghenen
die tot het
Nachtmael
gaen/ niet
meer te eys-
schen/ als
Paulus ge-
eyscht heeft.
Theodosi-
us die Key-
ser/ is van
Ambrosio
acht maende
lang/ vant
Nachtmael
vergesloten.

Ambrosius
heeft die ex-
communic-
atie veel te
heftich ghe-
preuen.

bleysch en bloet te spijzen? Wy seggen/ dat Christus verboden
heeft die Paerlen voor die Varchen/ en het heylighdom voor
die honden te werpen. Wel wy bekennen oec dit gebot Chris-
ti: maer wy zijn so coen niet/ dat wy die honden en verckens
souden noemen/ die wederom totte kercke keeren/ en metten
seluen den gelooue in Christum bekennen/ ende die weldaden
ons Salichmakers Christi opentlick begerē te belijde. Maer
het is (seggen wy) te besorgen/ dat sommige ons souden mogen
bedriegen: Wel aen/ dat sullen wy doen op haer/ ende niet op u
perijckel: Oock en sult ghy sodanich perijckel: niet voorkomen
mogen/ of ghy al thien gantsche iaren lanck/ pemandt met so-
danige opentlicke genoechdoeninghe/ soude bemoven: Want
eenē Godtloosen hypocrijt/ sal geen verlengeringe des tijts/
verbeteren mogen. En hoe periculens dat het wy/ soodanighe
genoechdoeninge ofte boet te eyschen/ der welcken de God-
delicke Schriftuer niet en gedenct/ dat hebben wy bouen ghe-
sept: ende oec/ soo leert het die saecke selfs. Wy en souden seker
vanden genen/ die tot het Nachtmael begheeren te gaen/ niet
meer eyschen/ als Paulus/ welcken genoech heeft schijnen te
welen/ dat een pegelich hem selfs beproefde/ ende en heeft niet
ghewilt/ dat eene des andere conscientie soude bestaen te on-
dersoeken ofte te doorgronden: Ertelicke werpen ons voor/
het exempel van den heyligen Ambrosio/ die welcke den Key-
ser Theodosium/ vāde gemeenschap der Kercke/ en des Go-
des dienst heeft wtgesloten/ en den seluen/ of hy wel zijn schult
met tranen bekent heeft/ meer als acht maenden lang/ gesul-
pendeert ofte opgehouden heeft. Maer het wondert wy/ dat
wy een sodanich exempel deruen ghebruicken/ des welcken wy
lieden haer billich souden schaemen: daer mede wy niet gesten
mochten werden te staen/ na sodaniger macht/ der welcker wy
haer/ na haer eygen welbehagen misbruicken mochten/ tegē
die Querhept. Want so ghy recht wilt aensien/ ofte vergelij-
ken Ambrosium metten Keyser Theodosio/ soo en can desen
(te weten/ des Keyser Theodosij) Godtsalicheydt niet ghe-
noech ghepresen/ noch geenes (te weten Ambrosij) hefticheydt/
en can niet genoech (welc ick hem nochtans niet te na wil ge-
spreekē hebben) ontschuldiget worden: die welcke sonder cons-
sent

kent der kerckē ende zjner mededienaren/ door zjn eygen au-
 thoriteyt/ sulcke daet heeft begonnen/ deur dwelcke/ die kers-
 ken Godts/ en die geheele Christelike Religien/ inde wterste
 perijckel gebracht souden zjn wordē/ so Theodosius een wies-
 de ofte roeckeloose Keyser geweest waer. Wāt Theodosius
 wiste seer wel/ dat wreeder ende harder met hem ghehandelt
 wert/ als billich waer/ ghelijck het blijet wt zynen woorden/
 metten welcken hy Ambrosium ghebeden heeft / dat hy wilde
 aensien die ghemeene goedertierenheyt onses Heeren Jesu
 Christi/ en hem niet toe doen die deur der genade / die welcke
 Christus allen den ghenen die haer beheeren / open ghedaen
 hadde: Maer om zijnder grooter Godtsalicheyt wille / heeft
 hy zjn recht/ veelmoedelijc niet willen ghebruycken. Het
 exempel Ambrosij/ hebben genolcht die Roomsche Bisschop-
 pen: maer niet sonder groot perijckel des gantschen Christen-
 hepts. Want het is openbaer / dat haer macht voornamelijk
 door dese manier van doen / also hooch en verre is gewassen/
 dat sy ooc den Aldergeweldichsten Coningen/ ondragelic ge-
 weest is. Want het is alle man openbaer : hoe onbillich die
 geweldige Keyseren/ Henricus de vierde/ en des seluē soon/
 Henricus de vijfde / Fredericus Barbarossa: Item Frede-
 ricus de tweede/ Lodowicus de eerste/ ende andere dergelijc-
 ken/ vanden Roomschen Bisschoppen/ inden Ban gedaen zjn
 worden. En wat voor crijgen/ wat dootslagen / hoe veel eer-
 barmelike verwoestinge der steden / en grouwelike onder-
 ganc/ en bederf der landē daer wt zjn gecomen. Waeromme
 soude dan die bliem des bans (welcke noch nauwelijc door
 die predicatie des Euangelij/ den Babsten benomen is) an-
 deren ghegont ofte toegelaten werden/ die mischien oock de
 selue sullen misbruycken? Want ofte wel die gene/ die rechte
 voorts dese saecke drijuen / die beste vander werelt zjn: wie
 wil ons nochtans versekeren van hare nacomelingen? En
 wat goede vruchten soudemen hebben te verwachten/ wt het
 ghene/ welc geen gront en heeft in Godes woort/ ofte in
 stellinge Christi? Want die eerghiericheyt der menschen en is
 niet te versaden/ en daer werden seer weynich genonden/ die
 niet opgeblasen werden/ als sy haer ouer andere luden ghe-

Theodosi-
 us een wies-
 mer Gods-
 ligger Keyser
 geweest.

Het exempel
 Ambrosij/
 hebben die
 Roomsche
 Bisschoppen
 genolcht.
 Waer door
 die gerstlic-
 ke des Bab-
 stes tot so
 groote
 macht zjn
 gecomen.
 Wel gewal-
 dighe Key-
 seren / zjn
 van den
 Roomschen
 Bisschoppen
 inden Ban
 ghedaen.
 Wat quere
 tot alle tijde
 wt die ex-
 communic-
 ratie ofte
 Ban zjn
 gecomen.
 Niet goets
 te verwach-
 ten vant ge-
 ne/ dz ghere
 gront en
 heeft in gos-
 des woort.
 Die eerghie-
 richheit der
 menschen
 is niet te
 versaden.

Iij stelt

Wanneer
men vā den
eergierigen
pericel te
verwachten
heeft.

Hoe veel
quaets talte
tijden ge-
men 39/
door die op-
geblasent-
heyt / ende
eergier-
cheyt / som-
miger Bis-
choppen
ofte Predi-
canten.

Wat boos-
recommu-
nicatie ofte
San / tot
Zurich ge-
houden
wordt.

In aenrech-
tinghe van
die disciplijn
moet die
necheyt lie-
wat aem be-
sten / ende
den onder-
danen aem
bequaemste
w.

stelt te zijn bemercken. En dewijle sommighe van wegen der
verganchelicken eeren deses werelts / opgeblasen werden: so
heeft men pericule / vande selue te verwachten / als hare ghe-
welt met autoriteyt des Goddelicken naems / werdt beuestig-
get. Ghewisselic / dwelcke de kerckelike Historie vlijtich ge-
lesen hebben / die sullen haest mercken / dat die opgeblasent-
heyt der Bischoppen / tot allen tijden geweest is de oorsake /
van seer groote ergernisse: dwelcke met onderlinge bannin-
gen en veruloeckingen onder malsanderen twistende / die ge-
heele Christenheyt in veel deelen gescheurt / ende veel kercken
verstuert / en omgekeert hebben. Ick soude noch veel andere
periculen en quaets connē vertellen / maer het is my genoech /
dat ick den verstandigen / ofte goethertigen / oorsake gegeuen
hebbe / om deser saecken wijder nae te dencken. Waert saecke /
dat pemat pminers eenige wtsluptinge / ofte San wilde heb-
ben / ofte aenrechten / dwelcke van de Ouerheyt wettelic sou-
de mogen geschieden / en meer politick waer / dan kerckelick
met dien en begeren wy niet te twisten: Want ooc onser Stadt
wetten / met San ofte wtsluptinge straffen die gene / die wel-
ke Godts woort niet en hooren / die Sacramenten niet willen
ghebruycken: ende ouer dat alles / met een godtloos leuen die
kercke verargeren: Want sodanige / als sy in steden woonen /
so werden sy wt den officien ofte gilden geworpen / also / dat
sy met niemant gemeenschap mogen hebben / noch tot eeni-
gen eeren / noch gemeenen ampten / mogen geroepen ofte ge-
uordert werden: Maer so sy opten lande / ofte Dorpen woo-
nen / so en mogen sy geen gemeenschap hebben / inden geme-
nen Gosschen / weyden / ofte landen / daer die gemeene beestē
gewepdet worden: Ende dese manier van doen / dunct ons de
bequaemste te wesen: Andere steden en volcken / mogē doen
wat haerlieder dunct aem besten / en haren onderdanen aem
bequaemsten / en vorderlicsten te zijn: aengesien het openbaer
is dat men eenderley form van Disciplijn / aen alle plaetsen
niet aenrechten / noch oock deselue sonden mogen onderhou-
den werden: Ja wy en misgunnen den genen haer gheluck /
en manier van doen niet / die desen haren San / en wtsluptinge
vander taeffelen des Heeren / met nutticheyt mogen gebruy-
cken:

ken: Alleen begheeren wy / dat sy haer houden / in haren pa-
 len/ ende dat sy niet ouer een leeft (ghelijck men pleech te seg-
 ghen) alderhande schoe onderstaen te maecten/ ende out-
 houden haer van veruloekinghe: ende dat sy niet
 lichtuaerdich verdoemen die kercken / den
 welken een ander manier van
 Disciplijn/aem besten
 behaecht.

Eenderley
 form van
 disciplijn
 en mach al
 allen plaats
 sen/ met ad-
 gherechte
 worden.

FINIS.

Wat eenen pegheltjcken plaetse ende tijdt / Ja wat eenen
peghelicken persoon ofte mensche ten bequaemsten zijn sou-
de / dat heeft een verstandigher seluer te mercken / alleen dat
die disciplijn ghedreuen worde / nae die reghel des Godlijcken
vvoorts: Want hoe periculeus ofte schadelijck dat het is / als
men na het exempel van eenighe Kercke / die sy ooc hoe sy wil /
alle anderen wil aenstellen / regieren / ofte ooc dwinghen : dat
leert ons meer als te veel / alleen die Tyranij der eener val-
scher / Catholijcken Roomschen Kercken.

Idem Epist. 83. fol. 363.

Godes woordt leert ons / dat die Magistraten / die voor-
naemste ofte principaelste bewaerders zijn / van die Kercke-
like ordeninghe ofte disciplijn. Daeromme sullen sy lieden
vljchtich toefien / dat die Kerckendienaers Wettelijc na wtwijs-
singhe des Goddelicken woorts beroepen zijnde / alle dingen
recht ende wel doen: ende als het van nooden is / sullen sy ooc
haer Auctoriteyt ghebruycken / op dat het ghene dat wel ghe-
stelt / ende gheordineert is / blijue / ende die verstoorders vant
selue / nae verdienst bedwonghen worden. Wederom is der
Predicanten ende Ouderlinghen ampt / die hulpe des Ma-
gistraets / als het van noode is begeeren / ende den seluen wel
vermanende ghehoorsaem zijn.

Aen den Leser.

Die principaelste Errata hebben vvy seer vveerde **Leser** genomen in die voorgaende Christelicke vermaninghe, die vvelcke vvy v hier aenvvijsen: Maer ouermits die anderen alsoo zijn, dat sy van v seer lichtlijck gheobserueert, ende ghebetert mogen vvorden, hebben vvy niet van nooden te zijn gheacht om dieselue hier te stellen. Vaert vvel.

Errata in die voorgaende Christelicke vermaninghe.

<p>2. a. li. 22. zijn gheweest: leest is ghe-
weest: li. 24. soo werdt ons luyden dan/
leest werdt ons luyden/
4. b. li. 13. ommestant: leest onverstant:
1. a. li. 13. den Christen: leest der Chris-
sten: li. 22. om te prediken boete: ende:
leest Om te prediken boete/ ende: li. 29
verboden/soo en is: leest verboden: Soo
en is
1. b. li. 25. tpyannē: leest tpyannye: li. 26
weberstonden: leest wederstaende: li. 39
soude men: leest so men
2. a. li. 11. toonende: leest ten eynde:
li. 28. schriften te zijn: want: leest schrif-
ten: Want: li. 34. schuldich zijn: leest
schuldich zp.</p> | <p>2. b. li. 3. verstande zijn: leest be-
stant zp: li. 14. aen te roepen/ leest aen-
roepen
3. a. li. 22. zp: leest zijn: li. 34. dusdanighe:
leest duslanghe
3. b. li. 4. der boecken: leest die boe-
ken: li. 5. lesen/ anders bekend is: Den
seluighen Autoer: leest lesen/ mede be-
kent is: Dat sp dan (segghe ick) denle-
uen Autoer
4. a. li. 1. op dat sp niet meer: leest
niet meer: li. 5. ghelyck sp: leest
(wie sp
1. b. li. 2. omher eenighe: leest omher
in eenighe</p> |
|---|--|

